

รายงานการประชุม

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๑๐๐

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

ประธาน (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) : องค์ประชุมครบแล้วผมขออนุญาตเปิดการประชุมครับ
วันนี้ใครแถลงเรื่องอำนาจศาลรัฐธรรมนูญที่เราเปลี่ยน รวมทั้งอายุกับจำนวนปี คณะกรรมการ
การเลือกตั้ง เชิญครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ ก่อนจะเริ่มหารือไม่ทราบว่าผมจะ
นำเรียนได้ไหมครับ เรื่องผลการสำรวจความคิดเห็นประชาชนที่สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ไปทำให้เรา
ได้ไปเก็บข้อมูลเมื่อเดือนที่แล้ววันที่ ๒๔-๒๕ กุมภาพันธ์ และเขาได้เอารายงานมาส่งวันนี้ ถ้าท่าน
จะอนุญาตเร็ว ๆ เป็นภาพ เดี่ยวขอฝ่ายเลขานุการ เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ได้ช่วยแจกเอกสารด้วย
เพราะได้ปริ้นท์ออกมาให้ แล้วก็ขอทางเจ้าหน้าที่ได้ขึ้นสไลด์ให้หน่อยนะครับ ในบทของผู้บริหาร
สรุปรายละเอียดมีเล่มใหญ่ แต่ว่า ถ้าอยากจะวิเคราะห์ให้ลึกขึ้นเขาก็จะทำให้ เพราะว่าในเวลานี้ผม
ก็เลยขอสรุปผู้บริหารมาแจกให้ก่อนนะครับ ที่นี้ทางภาพเจ้าหน้าที่สไลด์เมื่อสักครู่นี้มาหาผมอยู่ขอ
ขึ้นให้หน่อยนะครับ ขอเรียนคร่าว ๆ ก่อนว่าการสำรวจครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๒ ที่ทางสำนักงานสถิติแห่งชาติ
ได้ให้ความร่วมมือกับ กรธ. นะครับ แล้วก็ได้มุ่งประเด็นไปในการถามคำถามหลัก ๆ ในความคิดเห็น
ประชาชนที่จะนำไปสู่การลงประชามติ มีคำถามอยู่ด้วยกัน ๑๑ ข้อ และได้ไปถามเมื่อวันที่ ๒๔-๒๕
กุมภาพันธ์ จากกลุ่มตัวอย่างในทุกกลุ่มจังหวัด ตัวอย่างมีทั้งหมด ๒๒,๘๐๐ คน เป็นหญิง ๕๑.๕ เปอร์เซ็นต์
เป็นชาย ๔๘.๕ เปอร์เซ็นต์ ก็สะท้อนโครงสร้างประชากรไทยนะครับ เป็นการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี
ประมาณ ๘๘ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งก็สะท้อนดีนะครับ แล้วก็กระจายไปตามทุกกลุ่มอาชีพ ใจความมีอย่างนี้ครับว่า
ในเรื่องแรกเราถามเรื่องการรับรู้ รับทราบ ติดตามข้อมูลข่าวสารของการร่างรัฐธรรมนูญ ผมจะขออนุญาต
เพื่อประหยัดเวลาที่จะรายงานเฉพาะในภาพใหญ่ว่า ในภาพใหญ่ทั้งประเทศก็จะมีอยู่ด้วยกัน
ทั้งหมดที่รับรู้ในตารางแรก ตรงนี้กราฟจะเห็นได้ว่าจากที่เขาสำรวจมาร้อยละประมาณ ๘๐.๕ ที่ตอบ
ว่าได้รับรู้บ้าง ได้ยินบ้างจากสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะจากโทรทัศน์ ๙๖ เปอร์เซ็นต์ รองลงมาก็เป็น
หนังสือพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ วิทยูเล็กน้อย แล้วก็คนในครอบครัวพูด ๑๑
เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าหลังจากวันที่ ๒๕ มกราคม ที่ร่างเบื้องต้นได้ออกมาแล้ว เขาก็ได้ถามเฉพาะว่า

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

ได้รับรู้และติดตามเป็นอย่างไร ก็ได้ตัวเลขพบว่าถ้าบอกค่อนข้างมากกับมากก็จะอยู่ด้วยกันร้อยละ ๓๑ ถ้าอยู่ในระดับน้อยหรือน้อยที่สุดก็คือเกือบ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ยังน้อยที่สุด ๑๙.๕ เปอร์เซ็นต์ หรือประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่รับรู้รับทราบอะไร ยังไม่ได้ติดตามอะไรเลย อันนี้เป็นการรับรู้เบื้องต้นนะครับ

ในตารางหน้าถัดไปเป็นเรื่องของความเข้าใจต่อเนื้อหารัฐธรรมนูญ ซึ่งในเรื่องของความเข้าใจนี้ก็ได้มีผู้ตอบออกมาว่าในความเข้าใจนั้นประมาณร้อยละ ๓๒ ที่เข้าใจค่อนข้างมาก แล้วก็ร้อยละ ๔๘.๖ ประมาณครึ่งหนึ่งที่บอกว่ายังไม่ค่อยเข้าใจหรือไม่เข้าใจเลย แล้วก็ขณะเดียวกันก็ประมาณร้อยละ ๒๐ ที่ไม่เข้าใจอะไร ถ้าแยกจังหวัดจะเห็นได้ว่าภาคใต้น่าสนใจคือจังหวัดภาคใต้ ผังอ่าวไทยร่วม ๔๑ เปอร์เซ็นต์ ระบุว่าเข้าใจค่อนข้างมาก ส่วนภาคอื่น ๆ ก็เป็นพื้นที่ที่ลดน้อยลงมา ภาคเหนือตอนล่างดูเหมือนจะเข้าใจน้อยกว่าเพื่อน อันนี้เดี๋ยวก็น่าจะไปแยกดูรายจังหวัดอีกทีหนึ่งในข้อมูลในกลุ่มของเขานะครับ

ในคำถามต่อไปเป็นคำถามเรื่องของเกี่ยวกับตัวเนื้อหาในรัฐธรรมนูญของเรา ในเรื่องแรกที่เราว่าเป็นจุดเด่นก็คือสิทธิกับเสรีภาพที่มีทั้งที่บัญญัติไว้และไม่บัญญัติไว้เขาเห็นด้วยหรือไม่ที่ดำเนินการคือไม่ละเมิดสิทธิ ก็ปรากฏว่าเห็นด้วยร้อยละ ๘๑ และมีแค่ร้อยละ ๒๐ เท่านั้นที่ไม่เห็นด้วย

เรื่องถัดไปก็คือเป็นเรื่องของการกำหนดให้พรรคการเมืองเสนอชื่อบุคคลที่เป็น นายกรัฐมนตรีว่าบุคคลนั้นจะเป็นสมาชิกหรือไม่ก็ได้เห็นด้วยไหม ร้อยละ ๗๕ ตอบว่าเห็นด้วยที่จะไม่ต้องไปกำหนดว่าบุคคลที่ถูกเสนอชื่อนั้นต้องเป็นสมาชิกพรรคเสมอไป อันนี้ก็เสียงส่วนใหญ่ นะครับ

ถัดไปเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่เป็นการพูดถึงระบบ จัดสรรปันส่วนผสม การเอาคะแนนของนิยามกำหนดหาโควตาที่นั่งก่อน ก็ปรากฏว่าร้อยละ ๗๐ ตอบว่าเห็นด้วย ส่วนร้อยละ ๓๐ บอกไม่เห็นด้วยนะครับ ถามเรื่องบัตรเลือกตั้งใบเดียวอีกก็ตอบมาว่า ๗๘ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยบัตรเลือกตั้งใบเดียว ๒๒ เปอร์เซ็นต์โดยประมาณไม่เห็นด้วย อันนี้ก็จะต้องสอดคล้องกับโพลนิด้าเรา ๒-๓ เรื่องที่ผ่านมาก็คล้าย ๆ กันตัวเลขมาในลักษณะเดียวกัน เมื่อไปถามถึงลักษณะต้องห้าม ส.ส. ห้ามโน่น ห้ามนี้ที่เรากำหนดไปเขาก็ตอบร้อยละ ๗๐ เห็นด้วยต้องห้ามอย่างนี้ และห้ามว่าถ้าศาลตัดสินว่าทุจริตต่อการเลือกตั้งห้ามลงสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ประมาณ ร้อยละ ๘๒ เห็นด้วยนะครับ

คำถามถัดไปเป็นเรื่องของ ส.ว. ว่ามาจากกลุ่มผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ต่าง ๆ ให้มาเลือกกันเองโอเคไหม ๕๒ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วย ๔๘ เปอร์เซ็นต์ไม่เห็นด้วย อันนี้อาจจะเป็นเพราะว่าอาจจะยังไม่ค่อยเข้าใจว่ามันคืออะไรกันแน่เขาก็เลยไม่เห็นด้วยนะครับ แต่ว่าก็ยังเกินกึ่งที่เห็นด้วยใน ส.ว. ระบบนี้ะครับ แล้วก็คำถามถัดไปว่าเรากำหนดหน้าที่ของรัฐและชาวบ้านก็พูดเนือง ๆ ว่าจากรู้ได้อย่างไรว่าถ้ารัฐไม่ทำอะไรจะทำอย่างไร เราก้ไปถามว่าก็ไปฟ้อง ป.ป.ช. ไปศาลรัฐธรรมนูญ ก็ไปถามเขาว่าให้กำหนดไว้แบบนี้โอเคไหม ประชาชนร้อยละ ๕๒ ตอบว่าเห็นด้วยที่ให้กำหนดหน้าที่ของรัฐแล้วก็ระบุว่าถ้ารัฐไม่ปฏิบัติตามหน้าที่กำหนดไว้ก็ฟ้องรัฐได้นะครับ

แล้วก็มาถึงศาลรัฐธรรมนูญที่ไปถามเรื่องว่าศาลรัฐธรรมนูญมีหน้าที่ตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย วินิจฉัยหน้าที่ขององค์กรทางการเมืองต่าง ๆ รวมทั้งวินิจฉัยให้ผู้ดำรงตำแหน่งขาดคุณสมบัติ ในบางกรณีส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๗ เห็นด้วยที่ให้กำหนดหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญอย่างนี้ะครับ และเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรอิสระ ถามว่าให้มีอิสระให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพเที่ยงธรรมปราศจากอคติ ในการถ่วงดุลตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐร้อยละ ๘๙ เห็นด้วย อันนี้ก็ส่วนใหญ่

คำถามสุดท้ายเป็นเรื่องน่าสนใจ เรื่องการไปใช้สิทธิลงประชามติ เราก้ถามแต่เนิ่น ๆ เลยว่าถ้าวันอาทิตย์เป็นวันลงประชามติในร่างรัฐธรรมนูญท่านจะออกไปใช้สิทธิและจะรับร่างไหม ร้อยละ ๕๕ ตอบว่าจะไปใช้สิทธิและรับร่างรัฐธรรมนูญ มีร้อยละ ๑๓ ระบุว่าไปใช้สิทธิแต่จะไม่รับร่างรัฐธรรมนูญ แล้วก็ร้อยละ ๒๓ บอกว่าจะไปใช้สิทธิแต่จะไม่ออกเสียง อันนี้ก็ข้อมูลเบื้องต้น แล้วก็กระจัดกระจายไปตามจังหวัดต่าง ๆ ในกลุ่มที่เราจะเห็นได้จากตัวเลข และผมได้ขอให้ทางเจ้าหน้าที่เขามีตารางข้อมูลย่อยมา ให้เป็นการวิเคราะห์ให้ลึกขึ้นมาจะได้รู้เรื่องเพศ เรื่องกลุ่มอาชีพ เรื่องกลุ่มรายได้ เรื่องของที่อยู่ในจังหวัดใด ๆ ที่เกี่ยวข้องก็เรื่องที่น่าสนใจที่เราจะเอาไปใช้ประโยชน์ในเรื่องการประชาสัมพันธ์ได้ต่อไปครับท่านประธาน ก็เรียนโดยสรุปเร็ว ๆ อย่างนี้ครับ อันนี้ของทางสำนักงานสถิติแห่งชาติครับ มันมีนิด้าโพลอีกที่เขาทำให้แต่ไม่ได้ใส่ในนามเรา เขาไปทำของเขาเอง เพราะว่าคำถามเราที่เอามาทำรัฐธรรมนูญเรายังชะลอไว้ก่อนเพราะเราร่างไว้หมดแล้วก็เลยขอให้เขาถาม เขาโทรมาว่าเขาเพิ่งส่งมาเดี๋ยวผมส่งเข้า mail ของท่านต่าง ๆ ดีกว่านะครับขอบคุณครับ

ประธาน : และโครงการที่ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติทำหมดหรือยัง

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

เปมิศา ๑/๔

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ตกลงกันไว้คร่าว ๆ ว่าในเดือนกรกฎาคมประมาณกลางเดือนจะถามเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับการเข้าใจและไปใช้สิทธิลงประชามติรับหรือไม่รับจะถามอีกทีครับ แต่จะกะว่าประมาณกลางเดือนกรกฎาคม เพราะเข้าใจว่าการลงประชามติอาจจะเป็นวันที่ ๗ สิงหาคมครับ

ประธาน : มันมีทางถามอย่างนี้ไหมครับว่าถ้าพรรคการเมืองชักชวนให้ท่านไม่รับร่างรัฐธรรมนูญท่านจะรับหรือไม่รับ แยกเป็นพรรคเลยก็ได้ ถ้าพรรคเพื่อไทยชวนจะรับหรือไม่รับ และท่านจะรับหรือไม่รับ โดยไม่เอาเนื้อหาเลย แล้วถ้าพรรคประชาธิปัตย์ชวนท่านจะรับหรือไม่รับ แล้วถามอย่างนี้ได้ไหม ผิดอะไรไหมครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ถามอย่างนี้ใช้ Nida Poll จะสะดวกใจกว่าครับ จากสถิติอาจจะลำบากเพราะเป็นคำถามที่ค่อนข้างสับสนเสี่ยง

ประธาน : คือเราจะได้ว่าถ้าอิทธิพลของพรรคการเมืองมีขนาดไหน

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวผมไปคุยกับคนทำ Nida Poll เดี่ยวลองถามให้ครับ

ประธาน : แล้วก็ถ้าสื่อชวนไม่รับท่านจะรับไหม หรือจะถามว่าเชื่อหรือไม่เชื่อแล้วแต่ความเหมาะสม คืออยากดูที่ทำของคนต่อการโน้มน้าว

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านอาจารย์เรียนปริญญาตรี เคยได้ยินเรียกว่าค่าเล่าเรียนมาใช้นานว่าโพลสำรวจกับโพลของกรมการปกครองแม่นยำมาก ก็เลยไม่รู้ว่าจะอาจารย์เห็นควรอย่างไร ควรจะมีโอกาสไปร่วมมืออะไรกับเขาในเรื่องเหล่านี้บ้างไหมครับ ขออนุญาตครับ

ประธาน : มีคนเล่าให้ฟังเมื่อวาน เข้าใจว่าทางนั้นเขาคงทำกันแล้ว แล้วเขาก็บอกว่า ณ วันที่รัฐธรรมนูญผ่าน ไม่รู้ว่ามาจากไหนแต่คิดว่าเขาคงต้องทำ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านอาจารย์ขออนุญาตครับ โพลอันนี้น่าสนใจนะครับ สำนักงานสถิติแห่งชาติ เพราะเขาเพิ่งสำรวจเราเมื่อปลายเดือนกุมภาพันธ์ วันที่ ๒๔-๒๕ แสดงว่ามันก็ผ่านเรื่องสิทธิเสรีภาพเรื่องอะไรต่ออะไรที่คนวิจารณ์มาพอสมควรแล้ว แล้วก็ถ้าดูตัวเลขมีการศึกษต่ำกว่าปริญญาตรีร้อยละ ๘๘.๓ ก็แสดงว่าเป็นชาวบ้านมาก ๆ ก็คือว่ามีการศึกษต่ำกว่าปริญญาตรี แล้วก็รายได้ ๑๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ บาท อยู่ที่ร้อยละ ๕๑ สิ่งที่น่าสนใจผมว่าอยู่ตรงนี้เหมือนกัน ก็คือถึงแม้ว่าถ้าผ่านดูเรื่องประชามติมันจะเฉียดฉิว คือว่า ๕๔.๘ บอกว่าจะไปใช้สิทธิและรับร่าง แต่ที่นี้จะมีพวกที่ลังเลอยู่ แต่บอกว่าจะไป vote no อยู่ที่ ๒๓.๓ แล้วก็ร้อยละ ๘.๙

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เปมิศา ๑/๕

จะไม่ไป มีแค่ ๑๓ เพอร์เซ็นต์ที่บอกว่าจะไปใช้สิทธิแต่ไม่รับร่าง ทีนี้ถ้าเรามาดูตรงความเข้าใจของรัฐธรรมนูญปรากฏว่าร้อยละ ๔๘.๖ ไม่ค่อยเข้าใจและไม่เข้าใจเลยถึงเนื้อหารัฐธรรมนูญ ผมว่าถ้าดูตัวเลขร้อยละ ๔๘.๖ ในจำนวนผมเข้าใจว่าจะผกผันโดยตรงกับจำนวนคนไปใช้สิทธิที่อยู่ตอนท้ายคือถ้าเราทำความเข้าใจเขาดี ๆ กลุ่มที่จะ vote no หรือว่าจะไม่ออกไปใช้สิทธิน่าจะเพิ่มขึ้น ถ้าดูจากตัวเลขของหน้า ๒ กับหน้าสุดท้ายสัมพันธ์กัน หน้า ๒ กับหน้า ๘ แต่น่าแปลกใจว่าคนไม่ค่อยเข้าใจเรื่อง ส.ว. แล้วคนที่เห็นด้วยกับบัตรใบเดียวกับเป็นพวกภาคใต้

ประธาน : ทุกภาคก็เห็นด้วยกับบัตรใบเดียว เชิญครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ ขออนุญาตในหน้าสุดท้ายที่ คุณภัทรหุดถึง การตัดสินใจเบื้องต้นว่าจะไปใช้สิทธิลงประชามติในลักษณะอย่างไร ถ้าดูในปี ๒๕๕๐ เทียบเท่ากับตัวเลขที่เห็นในมือวันนี้ก็ใกล้เคียงกันนะครับ รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ก็ประมาณ ๕๒ เพอร์เซ็นต์ที่ผ่าน ๕๒ เพอร์เซ็นต์ โดยประมาณหรือ ๕๓ เพอร์เซ็นต์

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ประมาณ ๕๗ เพอร์เซ็นต์

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ก็ประมาณนี้นะครับ แต่ที่ผมจำได้แม่นก็คือภาคใต้จะเป็นภาคที่ say yes มากที่สุด ซึ่งตัวเลขอันนี้ก็ตรงกับภาคใต้มากที่สุดนะครับ แล้วก็ในภาคที่ เหนือมากที่สุดก็คือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อันนี้ตัวเลขก็บอกเหมือนกัน ภาคกลางกับภาคเหนือไม่เท่าไร ก็แสดงว่ามันยัง reflex เมื่อรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ อยู่ นะครับ ถ้าดูในรายละเอียดแต่ละภาคคือมันเป็น trend เป็นแนวเดียวกัน แต่ตัวเลขคราวนี้ยังมีแค่ ๕๕ คราวที่แล้ว ๕๗ ก็ไม่เป็นไร ก็ถือว่าไม่ต่างกันหรอกแค่นั้นนะครับ ก็เป็นที่น่าสังเกตครับ คือหมายถึงว่าเราจะต้องทำอะไรให้ในภาคที่ตัวเลขยังต่ำได้เข้าใจมากขึ้น คราวที่แล้วผมทราบว่าทางฝ่ายรัฐบาลก็แทบแย้เหมือนกัน ภาคอีสานกว่าจะขึ้นมาได้ ๔๐ กว่ายังไม่ถึง ๕๐ ด้วยเข้าไป ทั้งที่ระดมกำนันผู้ใหญ่บ้านช่วย ก็เป็นปรากฏการณ์ ขอบคุณครับ

ประธาน : อันนี้ชุดของคุณนรชิตควรเอาไปวางแผนในการรณรงค์ตอนที่เราสร้างเสร็จ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ อันนี้เราไม่เผยแพร่ครับ

ประธาน : ไม่เผยแพร่เอาไว้ใช้เองหรือครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ใช่ครับ ก็จะได้ถือโอกาสเรียนที่ประชุมทราบว่าเราไม่เผยแพร่ เจ้าหน้าที่ด้วยนะครับ เดี่ยวไม่ได้บอกเดี๋ยวท่านไม่รู้เอาไปให้คนอื่นดู

ประธาน : สถิติเขาก็ไม่แถลงใช้ไหม

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เปมิศา ๑/๖

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ไม่ได้แถลงครับ

ประธาน : ทุกคนก็เก็บเอาไว้ แต่ว่าเอาไว้ใช้ประโยชน์สำหรับคณะที่จะไปวางแผนในการรณรงค์ว่าจะเน้นไปที่ไหนอย่างไร

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เมื่อก่อนสำนักงานสถิติแห่งชาติเขาได้เผยแพร่หรือเปล่าที่เขาทำคราวที่แล้ว ความจริงผมว่าอันนี้เผยแพร่ก็ไม่น่าจะมีอะไรเพราะมันก็เป็นประโยชน์อย่างเช่นเรื่องบัตรใบเดียวคนก็เห็นชอบเกือบ ๗๐ บัตรใบเดียว ระบบจัดสรรปันส่วนอะไรทั้งหลาย มี ส.ว. เลือกกันเองประมาณ ๕๑ เปอร์เซนต์ คือเขายังไม่เคยชินระบบนี้

ประธาน : ยังไม่เข้าใจด้วย

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ที่นี้ขนาดเขาอธิบายคร่าว ๆ ว่าเลือกกันเองยังมา ๕๑ เปอร์เซนต์ ท่านได้มีโอกาสอธิบายให้ชัด ๆ ผมว่าคนจะเห็นด้วยมากกว่านี้อีกเยอะ ข้อมูลที่ทำมาผมคิดว่าน่าจะเปิดเผยได้แต่ต้องถามสำนักงานสถิติแห่งชาติให้เขาเปิดเผยทางโน้นก็ได้ครับ

ประธาน : บัตรใบเดียว ๗๗ เปอร์เซนต์

นายภัทร คำพิทักษ์ : ผมว่าอันนี้น่าจะดีนะครับ แกะกล่องของคุณปกรณ์ แหล่งข้อมูลที่ประชาชนติดตามมากที่สุด ๙๖.๓ คือโทรทัศน์

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานขออนุญาตครับ ตกลงว่าท่านจะให้เผยแพร่หรือไม่เผยแพร่ครับ ถ้าหากว่าไม่ก็จะได้บอกสำนักงานสถิติแห่งชาติครับ

ประธาน : เก็บไว้ก่อนก็ดีเหมือนกัน

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ขอบคุณครับ

ประธาน : คือพวกที่จะโจมตีจะได้ไม่หาช่องให้โจมตีให้เหนื่อยยาก ต่อไปคณะกรรมการการเลือกตั้ง มาตรา ๒๑๘ มีใครข้อแก่อะไรหรือเปล่าครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในมาตรา ๒๑๘ (๒) ที่ว่าดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ หรือตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดี อัยการ ทางสำนักงานอัยการสูงสุด เขาเสนอว่าเทียบตำแหน่งกันแล้ว ตำแหน่งหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์เทียบกับทางอัยการเป็นตำแหน่งอัยการพิเศษฝ่ายครับ

ประธาน : อันนี้เราไม่ได้เทียบ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือตำแหน่งเขาพกศาลอัยการเขาจะรู้กันครับ เหมือนกับในร่างมาตรา ๒๒๘ ในเรื่อง ป.ป.ช. เราใช้ตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ แล้วก็อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ทางศาลปกครองเขาก็แจ่งกลับมาเหมือนกันว่าถ้าเทียบตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ก็จะเป็นหัวหน้าคณะในศาลปกครองชั้นต้น ของอัยการก็จะเป็นตำแหน่งอัยการพิเศษฝ่าย เป็นข้าราชการอัยการชั้น ๖ เหมือนกัน

ประธาน : แต่เราต้องการอธิบดีอัยการ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ที่นี้พอตำแหน่งพกศาลอัยการมันนั่นกันอยู่ คือของผู้พิพากษา เขามีอธิบดีผู้พิพากษาภาค ยกตัวอย่างง่าย ๆ อัยการจะมีอธิบดีอัยการภาค ไม่อย่างนั้นมันไม่ได้ สัดส่วนกัน หรือไม่ถ้าเราจะเอาคุณสมบัติให้สูงขึ้นจับคู่หัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ก็เป็นอธิบดีผู้พิพากษาไปเลย ถ้าอย่างนี้ก็จะได้ในระดับเดียวกัน เพิ่มคุณสมบัติขึ้น

ประธาน : หัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์กับอธิบดีผู้พิพากษาใครสูงกว่า

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อธิบดีผู้พิพากษาสูงกว่า

ประธาน : เท่ากับผู้พิพากษาศาลฎีกาใช่ไหม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : จากหัวหน้าคณะศาลอุทธรณ์ถึงจะไปเป็นอธิบดีผู้พิพากษา ผมว่าน่าจะครับ

นายอภิชาติ สุจริตานนท์ : หัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ไผ่ออกไปเป็นอธิบดีผู้พิพากษานะครับ ถ้าผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ไปเป็นรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค

ประธาน : อธิบดีผู้พิพากษาหรือครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อธิบดีผู้พิพากษารับ อธิบดีผู้พิพากษากลาง ๆ เพราะว่า อาจจะมีภาคก็ได้ อธิบดีศาลอาญาก็เป็นอธิบดีผู้พิพากษาเหมือนกัน

นายอภิชาติ สุจริตานนท์ : ผมขออนุญาตครับ ผมก็ยังงงว่ามันก็เท่ากันอยู่แล้ว ไม่ใช่หรือครับท่านประพันธ์ เพราะอธิบดีหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ย้ายออกไปเป็นอธิบดีผู้พิพากษาภาคและอันนี้มันต่างกันอย่างไรครับ ปรับใหม่เป็นอธิบดีผู้พิพากษา

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เปมิศา ๑/๘

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือหัวหน้าคณะของศาลอุทธรณ์ถ้าเทียบกับทางอัยการ ก็เป็นตำแหน่งอัยการพิเศษฝ่าย เป็นอัยการชั้น ๖ เหมือนกันนะครับ คือถ้าเป็นตำแหน่งอธิบดี ผู้พิพากษากับอธิบดีอัยการในการที่ตำแหน่งมันจะสัมพันธ์กันตลอดเลยครับ รวมทั้งของ ศาลปกครองด้วยก็จะเป็นอธิบดี ผู้พิพากษาศาลปกครองชั้นต้นมันจะเป็นตำแหน่งอันเดียวกันเวลาเทียบ แล้วก็ในเรื่องของเงินเดือนของที่เขาเทียบกันมันจะเทียบกันอย่างไรครับ

- ๒/๑

ประธาน : คือที่เอาอธิบดี อัยการก็เพราะเป็นหัวหน้าในกลุ่มอีกหน่อยก็เป็น
หัวหน้าคณะ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือวงการศาลอัยการเขาจะรู้ชั้นกัน คือไม่อย่างนั้นแล้ว
มันต่างกัน คือเขาจะเทียบชั้นตั้งแต่ผู้ช่วยผู้พิพากษา อัยการผู้ช่วยมันจะเทียบกันมาอย่างนี้

ประธาน : แล้วตกลงเทียบเท่ากันได้แล้วใช่ไหม เราไม่ได้เอาศาลปกครองเลย

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ศาลปกครองอยู่ในมาตรา ๒๒๘ ของ ป.ป.ช.

ประธาน : พูดถึงกรรมการเลือกตั้ง

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อันนั้นของ ป.ป.ช. ไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ
ในศาลอุทธรณ์ อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น หรืออธิบดีอัยการ

ประธาน : โอเค มาตรา ๒๑๘ ไปได้หรือยังครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานใน (๑) ถ้าเป็นนักกฎหมายมาสมัครได้ไหมครับ

ประธาน : ได้

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : แล้วก็มันจะไม่ซ้ำกับ (๒) ครับ

ประธาน : ไม่เป็นไร เราไม่ได้ห้าม

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ขออนุญาตท่านประธานครับ มาตรา ๒๑๘ กรรมการ
การเมืองของ สปท. มีคำถาม โดยเฉพาะคำถามที่บอกว่าคุณสมบัติต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต
เป็นที่ประจักษ์ คือเขาถามล่องไปถึงเรื่องของคุณสมบัติองค์กรอิสระอื่น ๆ ทั้ง ป.ป.ช. อะไรต่าง ๆ
ที่เราเขียนไว้ตรงนี้ด้วย เขาถามว่ามันจะมีวิธีการในการพิสูจน์ได้อย่างไรว่าจะเป็นที่ประจักษ์อย่างนี้
ซึ่งผมคิดว่ามันไม่ใช่อำนาจหน้าที่เรา แต่เขาถามมาแล้วก็ในเรื่องของคุณสมบัติตามมาตรา ๒๒๘
ที่อยู่ในวรรคท้ายเขาไม่เห็นด้วยใน (๕) เขาให้ตัด (๕) ออกไป ซึ่งผมไปดูแล้วคุณสมบัติตรงนี้
เป็นเรื่องของผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมาย ผมเข้าใจว่าเป็นทนายความไม่แน่ใจขออนุญาตเรียนให้
ทราบครับ

ประธาน : ไม่ใช่วิชาชีพกฎหมาย วิชาชีพที่มีกฎหมายรับรอง เพราะฉะนั้น
เป็นหมอก็ได้ วิศวกรก็ได้ ส่วนที่ว่าซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ของเก่ามันก็มี ให้มีมานานแล้ว
คือมันนิยามตายตัวไม่ได้หรอก แต่ว่าพอเกิดเรื่องขึ้นจะเห็น อาจารย์เถียรชัยคงบอกได้เมื่อเร็ว ๆ นี้
เบิกค่าเดินทางเป็นเท็จ เขาถือว่าเสียต่อความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์แล้วเขาก็เอาออก

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ต้องไปเพิ่มว่าตามที่กฎหมายบัญญัติอะไรหรือเปล่าครับ
ไม่เป็นไรนะครับ

ประธาน : ไม่เขาก็ไปวินิจฉัยกันเอาเอง สมมติเคยถูกลงโทษฐานยกยอกทรัพย์
แต่ถึงแม้ศาลจะรอลงอาญาเขาก็บอกความซื่อสัตย์สุจริตมีปัญหาแล้ว เพราะฉะนั้นเขาก็ไม่เอา
ไปได้หรือยังครับ มาตรา ๒๑๙ มีใครขอแก้ไขอะไรไหมครับ มาตรา ๒๒๐

(เลขานุการ) นายปกรณ์ นิลประพันธ์ : มาตรา ๒๒๐ ทางประธาน กกด. เสนอให้
เพิ่ม (๕/๑) (๕/๒) และ (๕/๓)

ประธาน : เรื่อง

เลขานุการ : ๕/๑ จะมีคำสั่งให้ข้าราชการพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ
หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นหรือระงับ
การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ของหน่วยงานของรัฐ หรือให้ออกจากพื้นที่
เป็นการชั่วคราวได้

๕/๒ วินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้น

๕/๓ ส่งเสริมและสนับสนุน และประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชน
ในการให้การพลเมืองศึกษาและการศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการปกครองในระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ประธาน : ตอนนั้นเราเอาออกเพราะอะไร ๒ อันแรก

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ที่พูดว่าจะไปไว้ในกฎหมายลูก จะดูในกฎหมายลูก

ประธาน : เพราะมันเรื่องเล็ก

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ตั้งเจ้าหน้าที่ทำอะไรพวกนี้จะไปไว้ในกฎหมายลูก
หรือการมีส่วนร่วมอะไรนี้

ประธาน : อันที่ ๓ เราสนใจไม่เอา เพราะไม่อยากให้ไปจัด เอานักการเมือง
มาจัดแล้ว กกด. ก็ไปเรียนกับนักการเมือง

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ส่วนนั้นก็จะไปเขียนเฉพาะก็ได้ แต่ว่าในแง่ที่ว่า
เหมือนกับบรรณรงค์คน เพราะว่าการทำงาน กกด. ต้องใส่คนเยอะ รวมทั้งการให้ความรู้ชาวบ้าน
ไม่ซื้อสิทธิขายเสียงอะไรพวกนี้

ประธาน : อันนั้นเขาก็ไปบรรณรงค์แล้วก็เป็นอย่างอื่นเรื่องหนึ่ง แต่ไม่ใช่จัดหลักสูตร

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

คั่นสนีย์ ๒/๓

นายประพันธ์ นัยโกวิท : หลักสูตรเราไม่เอา เราเขียนไปเลยก็ได้ แต่ว่างานในส่วนนี้เขาก็จำเป็นเรื่องรณรงค์เรื่องไม่ซื้อสิทธิขายเสียงอะไรทั้งหลาย

ประธาน : ธรรมดาอันนี้ไม่มีปัญหา

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ขออนุญาตครับ เรื่องให้ความรู้ความเข้าใจประชาชน ผมจำได้ตอนเป็น กกต. ก็ไปอ้างว่ามีรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ให้เป็นหน้าที่ของ กกต. เขียนไว้ว่า ให้เป็นหน้าที่

ประธาน : รัฐธรรมนูญไม่เขียนก็ไปเขียนในกฎหมายลูกก็ได้

นายประพันธ์ นัยโกวิท : กรรมการประจำหน่วยอะไรนี่ซึ่งต้องใช้มาก ต้องอบรมอะไรทั้งหลายต้องไปเตรียมคนหาคน

ประธาน : อันนั้นเขาจำเป็นอยู่แล้ว หน้าที่และอำนาจอื่นตามที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

นายประพันธ์ นัยโกวิท : กฎหมายลูกก็อาจจะไปเติมดู

ประธาน : ไปได้ครับ มาตรา ๒๒๑

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านประธานครับขออนุญาตมาตรา ๒๒๐ อย่างเร็ว ๆ เพราะว่า สปท. การเมืองเสนอมายเยอะมากครับ แต่ว่าเรามี ๖ วงเล็บ เขาขอเพิ่ม (๗) ว่าให้ กกต. กำหนดวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส. แล้วก็สภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่นครับ อันนี้เบื้องต้นครับ แล้วก็ในส่วนที่เขาขอเพิ่มมาอีก เป็นการร่างเป็นมาตรา ๒๒๐/๑ เขาอยากให้มีศาลแผนกคดีเลือกตั้งครับ แล้วก็ให้ทาง กกต. ดำเนินการฟ้องร้องในกรณีการทุจริตต่อศาลเลือกตั้งที่จะมีการตั้งขึ้นภายใน ๓๐ วัน แล้วก็ขออีก ๕ ข้อเร็ว ๆ นะครับ ก็คือให้ตั้งกองทุนปราบปรามการทุจริตเลือกตั้งครับ ให้ กกต. ให้รางวัลผู้ชี้ช่องอะไรต่าง ๆ พวกนี้

ประการที่ ๒ ให้ตั้งศาลฎีกาแผนกคดีเลือกตั้งในศาลจังหวัดทุกจังหวัด และศาลอาญาที่มีเขตอำนาจครับ

ประการที่ ๓ ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็นผู้เสียหาย มีสิทธิยื่นฟ้องคดีได้เอง แล้วก็ต่อมาคู่ความมีสิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาต่อศาลฎีกาแผนกคดีเลือกตั้งภายใน ๑๕ วัน นับแต่ศาลมีคำพิพากษา

ประการสุดท้ายก็คือให้ศาลฎีกาแผนกคดีเลือกตั้งที่จะมีการตั้งขึ้นให้พิจารณาพิพากษาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน ขอบคุณครับท่านประธาน

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : ไปเขียนในกฎหมายลูกได้

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ไปอยู่ในกฎหมายลูกก็ได้ถ้าจะเอา ศาลเลือกตั้ง
ตอนนี้ศาลยุติธรรมมีแผนคดีเลือกตั้งอยู่แล้ว

ประธาน : เขามีของเขาอยู่แล้ว ไม่ต้องไปเขียนบังคับเขา เขาเห็นสมควรเขาก็แยกออกมาเอง

นายประพันธ์ นัยโกวิท : หรือพวกกองทุนถ้าจะมีก็ไปอยู่กฎหมายลูกก็ได้ถ้าจะเอา

ประธาน : มาตรา ๒๒๑

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มาตรา ๒๒๑ ในบรรทัดที่ ๔ ถ้าผู้กระทำการนั้นเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือผู้สมัครรับเลือกตั้งแล้วแต่กรณี ที่นี้ในการทุจริตมันไม่ใช่เฉพาะผู้สมัครทำเอง ในมาตรา ๒๒๐ (๔) ที่ผ่านมาใช้คำว่าเมื่อมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นกระทำการหรือรู้เห็นกับการกระทำของบุคคลอื่น อันนี้มันตก รู้เห็นกับการกระทำของบุคคลอื่นไป ในมาตรา ๒๒๑ อาจจะปรับปรุงมาตรา ๒๒๑ ได้ใหม่กว่า และถ้าผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือผู้สมัครรับเลือกแล้วแต่กรณี เป็นผู้กระทำการนั้นหรือรู้เห็นกับการกระทำของบุคคลอื่นในการทุจริตดังกล่าวอะไรอย่างนี้ คืออาจจะรู้เห็นกับคนอื่นก็ได้

ประธาน : โอเค มาตรา ๒๒๒

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ถ้าอย่างนั้นก็หาวิธีนิดหนึ่ง คือเดิมรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ กรณีก่อนประกาศผลการเลือกตั้งเขาให้คณะกรรมการการเลือกตั้งสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ๑ ปี ที่นี้เราไม่เอาแล้ว เราเปลี่ยนเป็นสั่งระงับสิทธิรับสมัครเลือกตั้งของผู้นั้น อันนี้คือถ้าเทียบของเดิมก็ทำนองเดียวกับเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ที่นี้กรณีที่ กกต. เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งก่อนประกาศผล ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. เขาจะบอกให้คณะกรรมการการเลือกตั้งดำเนินคดีอาญาด้วย พอดำเนินคดีอาญา เรื่องทุจริตการเลือกตั้งพอศาลอาญาตัดสิน ศาลอาญาจะลงโทษ แล้วเขาจะสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ถ้าของเราที่จะเพิ่มสั่งระงับสิทธิสมัครรับเลือกตั้งด้วยในลักษณะของเดิม รวมทั้งจะฟ้องเรียกเงินในการจัดการเลือกตั้งใหม่ด้วย ที่นี้ตรงนี้เราควรจะบอกด้วยไหมหรือว่าอย่างไร

ประธาน : คือคนทำผิดแล้วอยู่ในหน้าที่ของ กกต. แล้วต้องเขียนกฎหมายด้วย หรือว่าให้ กกต. ดำเนินการคดีอาญา

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

คั่นสนีย์ ๒/๕

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือของเดิมเขาจะเขียนเลยในมาตรา ๑๐๓ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. ในวรรคห้า เมื่อมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้สมัครแล้ว ให้พิจารณาดำเนินการให้มีการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้สมัครที่นั่นมันจะเข้า channel ของการดำเนินคดีอาญา

ประธาน : นั่นสิถ้าไม่เขียนแล้วเขาไปดำเนินคดีอาญาไม่ได้หรือ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในกฎหมายลูกเขาบังคับไว้เลย

ประธาน : ก็ไปเขียนกฎหมายลูก คือขั้นตอนกระบวนการปกติที่ว่าไป

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ถ้าอย่างนั้นต้องโน้ตไว้ว่ากรณีสั่งระงับสิทธิสมัครรับเลือกตั้งมันต้องทำคล้าย ๆ กับของเดิมที่ กกต. เพิกถอนสิทธิเหมือนกันอะไรอย่างนี้ เวลาเราจัดเลือกตั้งใหม่ต้องชดใช้ค่าจัดเลือกตั้งใหม่ด้วย เพราะอันนี้มีการสั่งเลือกตั้งใหม่ด้วย ฉะนั้นกฎหมายลูกก็ต้องไปดูจุดนี้ด้วย

ประธาน : โน้ตไว้ด้วยแล้วกัน และที่โน้ตไว้อยู่ที่ใคร อยู่ที่คุณบอยโน้ตไว้ให้
คุณบอยด้วย มาตรา ๒๒๒

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มาตรา ๒๒๒ วรรคแรกที่บอกว่าเมื่อมีการดำเนินการตามมาตรา ๒๒๑ ก็คือที่ผ่านมาก็คือ กกต. สั่งระงับสิทธิสมัครรับเลือกตั้งผู้นั้นไว้ชั่วคราวหรือภายหลังการประกาศผล อันนี้ให้ กกต. ไปยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาด้วยใช่ไหมครับ หลังประกาศผลแน่นอนต้องไปอยู่แล้ว ก่อนประกาศผลของเดิม กกต. เขาจะแจ้งดำเนินคดีอาญาแล้วมันจะไปเข้า channel ดำเนินคดีอาญา

ประธาน : เพราะว่าของเราระบบตามมาตรา ๒๒๑ เราให้ทำการชั่วคราวเฉพาะครั้งนั้น แล้วก็ให้ไปศาลเพื่อให้ศาลวินิจฉัย ถ้าศาลตัดสินว่าผิดจริงมันจะเพิกถอนโดยตลอดชีวิต มันจะทำให้เพิกถอนถาวร

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ถ้าให้ กกต. ระงับสิทธิสมัครรับเลือกตั้งชั่วคราวตามมาตรา ๒๒๑ ใช่ไหม พอมาถึงมาตรา ๒๒๒ ก็ต้องไปยื่นที่ศาลฎีกาเพื่อให้สั่งเพิกถอนถาวรพุดง่าย ๆ ที่นั่นมันเกรงว่าจะมีปัญหาว่า กกต. เขาสั่งระงับไปแล้ว ปรากฏว่ายื่นศาลฎีกา ศาลฎีกายก

ประธาน : ก็ไม่เป็นไรเรารู้ว่าคำสั่งตามมาตรา ๒๒๑ มันเป็นที่สุดเฉพาะตรงนั้นคือใครอุทธรณ์ไม่ได้แล้ว คือการเลือกตั้งครั้งนั้นอันนี้ลงไม่ได้

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ยกตอนหลังไม่เป็นไร

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : ไม่เป็นไร

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ก็ต้องชัดเจน

ประธาน : ที่ให้ไปศาลเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมขึ้น แล้วก็ถ้าศาลว่าอย่างไรก็ว่าอย่างนั้น แต่ว่าเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้งก็ต้องหยุดไปก่อนถูกไหม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ที่นี้ในบรรทัดที่ ๒ ประกาศผลการเลือกตั้ง แล้วมันยังมีหรือการเลือกของ ส.ว. อีก ประกาศผลการเลือกตั้งคือ ส.ส. หรือการเลือกอันนี้ของ ส.ว. แล้วที่นี้บรรทัดที่ ๓ ก็เหมือนกัน หรือการเลือกมันยังตกเรื่องรู้เห็นการกระทำของบุคคลอื่นตามที่ เราเติมเหมือนข้างบน มันตกรู้เห็นการกระทำของบุคคลอื่น ที่นี้ในส่วนของการดำเนินคดีตามมาตรา ๒๒๒ ทาง กกต. เขาเสนออยากจะขอให้นำสำนวนการสอบสวนไต่สวนของเขามาใช้ด้วยทำนองคล้าย ๆ กับของ ป.ป.ช. มาตรา ๒๓๑ วรรคหนึ่งของ ป.ป.ช. ให้เอาสำนวนมาเป็นหลักในการพิจารณาด้วย แต่ว่าศาลสามารถที่จะสอบพยานเพิ่มเติมอะไรได้อะไรอย่างนี้ น่าจะทำคล้าย ๆ กับสำนวนของ ป.ป.ช. ในมาตรา ๒๓๑ ของ ป.ป.ช. มาตรา ๒๓๑ วรรคหนึ่งว่าการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญและศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้นำสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นหลักในการพิจารณา

ประธาน : ของ กกต. เขาใช้ไต่สวน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ใช่ครับ อันนี้เอาสอบสวนหรือไต่สวน ของเขาไต่สวนและให้มีอำนาจ

ประธาน : อันนี้สอบสวนหรือไต่สวน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ของเราเขียนสอบสวนหรือไต่สวน

ประธาน : ทั้ง ๒ อันเลยหรือ

เลขานุการ : สอบสวนหรือไต่สวน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : สอบสวนหรือไต่สวนอยู่ใน (๒) ให้มีอำนาจสืบสวนหรือไต่สวนของ ป.ป.ช. เขียนว่าให้นำสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นหลักในการพิจารณา และให้มีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แก่ความเป็นธรรมของ ป.ป.ช. เขาเขียนแบบนี้

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

คันสนีย์ ๒/๗

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : ไหนลองอ่านสิ

เลขานุการ : ในการพิจารณาของศาลฎีกาตามวรรคหนึ่งให้นำสำนวนการสืบสวนหรือไต่สวนของคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นหลักในการพิจารณา แต่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม ศาลมีอำนาจสั่งไต่สวนข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้

ประธาน : มีอะไรอีกไหมครับมาตรานี้ มาตรา ๒๒๓

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มาตรา ๒๒๓ เป็นบทบัญญัติทำนองเดิมในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ แต่ความจริงไปไว้กฎหมายลูกก็น่าจะได้ คือถ้าบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งมันก็น่าจะใช้ได้จะตัดไปมาตรานี้

ประธาน : ไม่ได้ เพราะอำนาจสั่งปล่อยไปเขียนกฎหมายลูกไม่ได้

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ไม่เหมือน ส.ส.

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ท่านอาจารย์ผมขออนุญาตกราบเรียนอย่างมาตรา ๒๒๒ ถ้าเราจะใช้เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมให้มันเป็นไปตามคำพิพากษาศาลฎีกาต่าง ๆ มันจะได้ไหม

ประธาน : ความยุติธรรมใช่ไหม

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ในนั้นเขาจะใช้ความยุติธรรม เมื่อกี้ท่านประพันธ์อ่านก็เป็นประโยชน์แห่งความยุติธรรม ดูศาลฎีกาจะชอบใช้คำประโยชน์แห่งความยุติธรรมขอบพระคุณครับ

ประธาน : หมวดผู้ตรวจการแผ่นดิน

เลขานุการ : ผู้ตรวจการแผ่นดินเขาขอให้มี ๓ คน fix ครับ

ประธาน : ไม่เกิน ๓ คน ขอให้แล้วนี้

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านประธานครับขออนุญาตของ กมธ. การเมือง สปท. ที่รับผิดชอบดูแลอยู่เสนอให้ตัดคำว่า วุฒิสภา แต่ให้เป็นคำว่า รัฐสภาแทนครับ แล้วก็ขอให้เพิ่มอีกวรรคหนึ่งขึ้นมาว่าให้ผู้ตรวจการแผ่นดินเป็นหน่วยงานขึ้นตรงกับรัฐสภาขอบคุณครับ

ประธาน : ไม่เอา

เลขานุการ : จริง ๆ ผู้ตรวจการแผ่นดินเขาขอตัดในวรรคสอง คำว่า และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ออก

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : ทำไมละ กลัวอะไรหรือ แปลกดี

นายอัชพร จารุจินดา : เรียนท่านประธานเมื่อวานเราแก้มาตรา ๕/๑ ประเพณีการปกครอง แล้วเราให้มีประธานขององค์กรอิสระทุกองค์กร ที่นี้ผู้ตรวจการแผ่นดินอันนี้คือเดิมเขามีประธาน แต่ตามร่างนี้จะไม่มีประธาน เวลาเข้ามาตรา ๕/๑ มันจะมาหมด ๓ คน

ประธาน : เราไม่ได้นำมาตราเลือกประธานมาใช้

นายอัชพร จารุจินดา : ฟังว่าผู้ตรวจการจริง ๆ แล้วมันควรแล้วมันควรจะมีคนเดียว แต่ว่าเดิมเขามี ๓ เราก็เลยยอมให้ไม่เกิน ๓ คน

ประธาน : เมื่อกรรมการเลือกตั้งแล้วอยู่ที่ปี

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ๗ ปี

ประธาน : อันนี้ทำไม ๖ ปี ๗ ปีหมด

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ๗ ปีหมดใช้ไหมครับ

ประธาน : ถ้ามันจะมี ๓ คน แล้วเขาจะมีประธานเอาแบบใหม่เลยใหม่ว่าสรรหากี่สรรหาคคนมาเป็นประธาน ๑ คน เป็นกรรมการ ๒ คน องค์กรอื่นมันมีหลายคน อีก ๓ คน เลือกกันเองเดี๋ยวฆ่ากันตายเสียก่อน

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ผมจำได้ว่าเขาก็มีประธานแล้วเขาก็เลือกกันเอง

ประธาน : ก็แทนที่เราจะได้เลือกเอง

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ที่เขาปฏิบัติกันอยู่เขาเลือกกันเอง

ประธาน : เดิมให้เลือกกันเองหรือ

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ครับ

ประธาน : ถ้าเราจะเปลี่ยนเสียใหม่เป็นว่าคนที่มาสมัครก็มาสมัครเป็นประธานเลย

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : หรือว่าให้เป็นผู้แทนมาในการที่จะมาเป็นกรรมการสรรหากี่ให้แต่งตั้งผู้แทนมา ๑ คน

ประธาน : กรรมการสรรหาเขาแต่งตั้งผู้แทนอยู่แล้ว เขาแต่งตั้งคนนอกมาตัวเขาไม่ได้มา

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ในกรณีที่เป็นประธานขององค์กรอิสระ

ประธาน : กรณีที่จะปรึกษาเรื่องรัฐธรรมนูญเราก็ต้องหาประธานให้เขา

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

คั่นสนีย์ ๒/๙

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือในบททั่วไปขององค์กระอิสระในมาตรา ๒๑๓
วรรคสอง ให้นำมาตรา ๒๐๐ มาใช้บังคับแก่การสรรหาตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม มาตรา ๒๐๐ อยู่ใน
ในหมวดของศาลรัฐธรรมนูญคือให้เลือกกันเองก็บัญญัติอยู่แล้วถ้าอย่างนี้

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นก็ต้องเปลี่ยนจากไม่เกินเป็น ๓ คนเลย

นายอภิชาติ สุจริตานนท์ : อันนี้ผมเคยกราบเรียนถามว่าเราจะเป็น ๓ คน
ไปเลยได้ไหมครับท่านอาจารย์ เพราะมันก็ผ่านมา ๒ รัฐธรรมนูญแล้ว ถ้า ๓ คนไปเลยก็ดี
แล้วที่ผมไปฟังชาวบ้าน ชาวบ้านบอก ๓ คนไม่พอไปหาข้อเท็จจริงทั้งประเทศเลย

ประธาน : มาตรา ๑๙๙ เอามาใช้แล้วนี่

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เปมิศา ๓/๑

เลขานุการ : ผู้ซึ่งได้รับการสรรหาต้องเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ และมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินไม่ต่ำกว่าอธิบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่า หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เทียบเท่าได้ไม่ต่ำกว่ากรม ตามที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด ทั้งนี้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี จำนวนสองคน และเป็นผู้มีประสบการณ์ในการดำเนินงานอันเป็นสาธารณะมาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบปี จำนวนหนึ่งคน

ประธาน : เชิญครับ

นายบรรชิต สิงหเสนี : ท่านประธานครับ มาตรา ๒๒๔ วรรคสอง ตรงที่บอกว่า ตามที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด อันนี้ขยายคำว่า ความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ใหม่นะครับ และ apply เฉพาะข้าราชการ ส่วนกรณีหลังเป็นผู้มีประสบการณ์ในการดำเนินงาน อย่งไรก็ได้ใช่ไหมครับไม่เกี่ยวกับคณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด

ประธาน : อันนี้ประกาศกำหนดตรงนี้ครับ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เทียบได้ ไม่ต่ำกว่ากรม เขาจะไประบุว่าจากไหนบ้าง ไม่ใช่ความรู้ความสามารถ

นายบรรชิต สิงหเสนี : อันนี้เขาต้องทำการศึกษาค่อนข้างละเอียดละออครับที่จะมา ประกาศว่าหน่วยงานของรัฐอะไรบ้าง

ประธาน : จะต้องไปเทียบกันดู

นายบรรชิต สิงหเสนี : ขอบพระคุณครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ ดูเหมือนเราจะเคยคุยกันว่าจะ กำหนดคนที่เคยรับราชการอยู่ในองค์กรอิสระพวกนี้จะไม่ให้มาสมัครเป็นกรรมการ เมื่อวานผมออกไปเร็ว ได้คุยได้เต็มหรือยังครับ

ประธาน : มันมีอยู่ในบททั่วไป คุณสมบัติทั่วไปอยู่แล้ว

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ในเบื้องต้นของหมวดทั่วไปท่านเติมไปแล้วนะครับ ขอบคุณครับ

ประธาน : มีตั้งแต่แรกแล้ว พวกที่มาสมัครต้องไม่เคยเป็นองค์กรอิสระมาก่อน

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ไม่ว่าจะเคยเป็นผู้ช่วยเลขาฯ ป.ป.ช. คือได้คุยกันว่า จะไม่ให้พวกนั้นเข้ามา

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เปมิศา ๓/๒

ประธาน : ไม่เอา คือบางคนก็ยังคงคิดว่ามันเป็นโอกาสของเขา แต่ผมไม่เห็นว่ามันทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเราใส่ ๒ ปีไป

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เคยพูด ๒ ปีครับแต่ตอนหลังรู้สึกว่าจะไม่เอาแล้ว

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ขออนุญาตท่านประธานครับ คือว่าเพื่อกันไม่ให้มันเกิดเหมือนกับสืบทอดอะไรบางอย่าง และเวลาไปบริหารงานเราก็เกิดความเกรงใจกันมากเกินไป ระหว่างกรรมการที่เคยเป็นอดีตเลขาฯ ของสำนักงาน หรือว่าบริหารสำนักงานมา ผมคิดว่าถ้าหากจะให้เขาเว้นวรรค คือ ๒ ปี ๔ ปี ก็จะได้ หรืออีกทีก็ไปสมัครที่อื่นได้ยกเว้นองค์การของตัวเอง เพราะฉะนั้นมันจะไปจำกัดสิทธิของเขาอย่างนั้น แต่ว่าอาจารย์เว้นหัวเวลาไว้ น่าจะดีกว่า ไม่อย่างนั้นมันจะกลายเป็นเหมือนกับที่เราเติบโตมาอยู่ใน ป.ป.ช. ตลอดชีวิต พอจะเป็น ป.ป.ช. ก็ไม่ให้เป็นที่อื่นก็เสียดายประสบการณ์เหมือนกัน แต่ถ้าหากว่าเว้นวรรคสัก ๓ ปี แล้วท่านก็มาสมัครได้ก็จะได้คลายความแบบไทย ๆ เรา อิทธิพลโน้มน้ำหนักหรือว่าบางทีกรรมการหลายคน ผมก็เคยเห็นนะ เขาก็ไป favor อดีตเลขาฯ เก่า และกรรมการอื่นก็ตะขิดตะขวงเหมือนกัน คนไทยมันห้ามยาก

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ อย่างตำแหน่งที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการบางทีเขาอยู่ไม่เท่าไรก็ออก บางท่านก็อยู่จนครบวาระของที่เขามาทำงานเป็นเลขาฯ อะไรให้ชนะครับ ถ้าเราไปตัดเราก็ตัดผู้ที่มีประสบการณ์มีความรู้ออกไปพอสมควร ถ้าเราจะกลัวว่าเขาจะได้ favor หรือว่าได้รับ คล้าย ๆ ว่ามีความสนิทสนมคุ้นเคย เราอาจจะกำหนดเวลาช่วงสั้น ๆ สัก ๒ ปีก็อาจจะเหมาะสม ถ้าตัดเลยผมก็อาจจะเสียโอกาสที่จะได้รับคนที่มีความรู้ความสามารถที่เขาเลือกมาทำงานให้แล้วไปพอสมควรครับ

ประธาน : ผมนี่ก็ออกแล้วว่าทำไมเมื่อวานยอมไม่ใส่ เพราะว่าเราไปกำหนดว่าคนที่เป็นอธิบดีต้องเป็นอย่างน้อย ๕ ปี ไม่ใช่พอเป็นปีแล้วก็จะมาเป็นได้

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : อันนั้นมันก็ด้านหนึ่ง หมายถึงว่าต้องมีประสบการณ์ พอขึ้นมาเป็น แต่ตอนนั้นเราเคยคุยเหมือนกับว่าเขาอยู่มานานเขาก็เหมือนกับเป็นกึ่ง ๆ ลูกพี่ใหญ่ ในสำนักงานนั้น พอมาเป็นกรรมการเข้าเด็กทั้งหลายก็จะฟังเขามากกว่าคนอื่นอะไรอย่างนี้ อันนี้ ก็มีการมาพูดครหาอย่างนั้นนะครับ เพราะท่านประธานเห็นว่ามีประเด็นก็ลองพิจารณาดูก็ได้ หรือว่าไม่ใส่ก็ไม่เป็นไร ผมก็เพียงแต่เห็นเคยคุยกันครับ

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : เปิดโอกาสไว้บ้าง จะเอา ๗ ปีใช้ไหม เราเปลี่ยนพวกนี้ดี เวลาเราไปออกกฎหมายลูกจะเอาหมดจะได้มีเหตุผล พวกระยะเวลาที่เปลี่ยนไปโน้ตไว้หน่อยว่าตอนเขียนบทเฉพาะกาลบางอันต้องพูดว่าไม่ใช้กับเขา เพราะอย่างศาลรัฐธรรมนูญพอเราลดมา ๗ ปี คนที่อยู่ปีที่ ๘ มันออกโดย automatic

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ตอนนี้ไม่มีครบ ๕ คนนี้ปีหน้าหมดแล้วครับ

ประธาน : ๕ คนปีหน้า ๙ ปีใช้ไหม พอปีนี้ปีที่ ๘ ใช้ไหม พอเราลดมาเหลือ ๗ ปีพอรัฐธรรมนูญเราออกปีพวกนี้ออกหมดเลย

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ถ้าประกาศใช้ทันทีหรือครับ

ประธาน : ถ้ามันได้ใช้ก็ทันที แต่ก่อนมันมีเงื่อนไขเดียวคือถ้าผ่านประชามติ ตอนนี้จะมี ๒ เงื่อนไข ถ้าเราอยู่ทำงานเสร็จหรือผ่านประชามติ ต่อไปมาตรา ๒๒๖ ช่วยดูนิดหนึ่งครับ

เลขานุการ : มาตรา ๒๒๖ ทางผู้ตรวจการแผ่นดินก็มีข้อสังเกตใน (๑) จะขอปรับปรุงถ้อยคำนิดเดียวครับ เสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการ เขาขอให้ตัดคำว่าการ ออกแล้วเปลี่ยนเป็นคำว่า หรือ แทน ก็เป็น ให้มีหรือปรับปรุงกฎหมาย คือจะทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการพัฒนากฎหมายด้วย ใน (๒) ขอเพิ่มอำนาจสอบสวน

ประธาน : เข้าใจผิดกันแล้วละ ombudsman เขาไม่สอบสวนใคร เขาจะได้เสาะแสวงหาข้อเท็จจริง แล้วไม่ควรเสาะเข้าไปยุ่งในเรื่องที่เขากำลังทะเลาะกัน เพราะว่าคุณต้องเป็นมิตรกับทุกฝ่ายเพื่อที่จะได้รับความร่วมมือในการทำงาน มันไม่ได้ใช้อำนาจ

นายอัคร จารุจินดา : เรียนท่านประธานนิดหนึ่งครับ ก็อย่างเป็นที่สงสัยพอเราเขียนรัฐธรรมนูญว่าเรามีอำนาจ ๓ อย่าง แต่เขาไปออกกฎหมายลูกขยายอำนาจตัวเองให้มีอำนาจตีความกฎหมายได้ด้วย มันทำได้เพียงใด มันทำให้สิ่งที่เราวางไว้สำหรับการเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินก็เลยไม่เป็นไปอย่างที่คิด คือเขาเป็นคนแก้ไขปัญหา อย่าง (๑) ถ้าจะเติมเพื่อให้มีกฎหมายก็ไม่ต้อง เพราะการให้มีกฎหมายเป็นเรื่องขององค์กรที่รับผิดชอบ เขาเพียงสอดส่องดูว่ากฎหมายที่มีอยู่คนเดือดร้อนไหม อันนี้เขาพยายามที่จะขยายขอบเขตมันก็เลยมีปัญหา

ประธาน : ตรงนี้เราเติมของคนอื่นทำไมไม่มี ทำไมอันนี้มี ที่เขาไปพิจารณาเรื่องการเสนอสมเด็จพระสังฆราชเขาอาศัยอำนาจอะไร

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เปมิศา ๓/๔

นายอัชพร จารุจินดา : เขาบอกว่าเขาใช้อำนาจตามกฎหมายของเขาเอง ซึ่งมีอำนาจตีความอันนี้ได้ ใครเสนอให้เขาตีความเขาทำได้ ว่าการกระทำอะไรเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ประธาน : เป็นศาลเองหรือครับ

นายอุดม รัฐอมฤต : ท่านอัชพรถามว่ามีคนที่เดือดร้อนใครเป็นผู้เสียหายที่จะไปร้องเขา ผมเข้าใจจากตัวบทของเขาว่ากรณีที่แม้ไม่มีคนร้องแต่ผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่าเรื่องนั้นมีผลกระทบต่อสังคม ต่อปัญหาของบ้านเมืองก็อาจจะตรวจสอบเรื่องเหล่านี้ได้ เป็นปัญหาว่าถ้าไม่มีคนร้องถามว่าเข้าไปเองได้ไหม ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจในส่วนนี้ครับ

ประธาน : ตั้ดวรรคสุดท้ายออก ของคนอื่นไม่เห็นมี ตรงนี้เติมสักนิดตีใหม่ครับว่าคือไม่ใช่เป็นเอเยนต์รับตีความให้ใครต่อใครเขาไปหมด คือถ้าไปทำหน้าที่แล้วไปเจอกฎหมายว่าขัดรัฐธรรมนูญก็โอเค ตีใหม่ครับเติมอย่างนี้จะได้สะกิดไว้หน่อย เชิญครับ

นายฉัตรพันธ์ุ เชื้อบุญชัย : ท่านประธานครับถ้าเติมคำลักษณะอย่างนี้ อย่างกรณีของการที่ผู้ตรวจการแผ่นดินเสนอเรื่องเกี่ยวกับภาษีของหญิงมีสามีขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญตีความจะสามารถทำได้ตามนี้ไหมครับ คือจะถือว่าเป็นเรื่อง

ประธาน : ถ้ามันมีกรณีตาม (๒) มีคนได้รับความเดือนร้อนไม่เป็นธรรม และพอไปพบว่ากฎหมายนั้นขัดรัฐธรรมนูญเขาก็ส่งไปได้ แต่อยู่ ๆ มีคนเขาสงสัยกฎหมายอันนี้ขัดรัฐธรรมนูญไหม ช่วยเป็นเอเยนต์ไม่ได้ ต่อไปส่วนที่ ๔ อันนี้ ป.ป.ช. ๙ คนเท่าเดิมใช้ไหม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ใน (๑) ก็เหมือนกับของอันแรกที่ว่าในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าพวกศาลหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการพระธรรมนูญ หัวหน้าศาลทหารกลางหรืออธิบดีอัยการ อันนี้ครั้งแรกข้างต้นเราแก้เป็นอธิบดีผู้พิพากษาชั้นมันจะเท่ากันหมด

เลขานุการ : ผมขออนุญาตท่านประธานย่อนิดเดียวครับ ในมาตรา ๒๒๖ เรื่องอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดิน เขาเสนอให้ตัดวรรคสามออก เขาบอกว่าการปกป้องสิทธิมนุษยชนเป็นหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินทุกประเทศ หากกำหนดบัญญัติไว้อาจเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานระหว่างประเทศ

ประธาน : เวลาละเมิดสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเขามีอำนาจหน้าที่ทำอะไรหรือเปล่า

เลขานุการ : เรามีหน้าที่ report อยู่แล้ว

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เปมิศา ๓/๕

ประธาน : เขียนไว้ว่าอย่างไรในที่นี้

เลขานุการ : ตรวจสอบและรายงานข้อเท็จจริงที่ถูกต้องเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนทุกกรณีโดยไม่ล่าช้า มีเรื่องการเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อรัฐสภา คณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนทั้งการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบหรือคำสั่งอื่น ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน

ประธาน : อันนี้ก็เสนอแนะเหมือนกันใช่ไหม ไม่เอาออกครับ เพราะทั่วโลกเขาก็มี ก็เพราะว่าเขาไม่มี ๒ ชุด ถ้ามี ๒ ชุดแล้วจะไปทำซ้อนกันอยู่ทำไม ยืนตามนี้นะครับ ของ สปท. มีอะไรไหมอาจารย์อมร

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : สปท. ไปอยู่ที่มาตรา ๒๒๙ ครับ

ประธาน : มาตรา ๒๒๘

เลขานุการ : มาตรา ๒๒๘ (๔) ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปี อันนี้ยังมีปัญหาคาอยู่ชนิดหนึ่งก็คือต้องศาสตราจารย์ในประเทศไทยหรือเปล่า

ประธาน : ตอนศาลรัฐธรรมนูญเราเขียนว่าอย่างไร

เลขานุการ : ศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยครับ มาตรา ๑๙๕ (๓) กับ (๔) ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

ประธาน : เราไม่จำกัดสาขาเลยใช่ไหม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : (๔) ต้องเป็นหรือเคยเป็น

ประธาน : เราไม่เอาเคยเป็น (๔)

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อันอื่นเหมือนเป็นหรือเคยเป็น

ประธาน : อันนั้นประสบการณ์แต่ศาสตราจารย์เป็นความรู้ เป็นเมื่อ ๒๐ ปีที่แล้ว ความรู้หมดแล้ว

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ถ้าอย่างนี้หมายความว่าต้องยังเป็นอยู่ด้วย เคยเป็นไม่ได้

นายนิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : เข้าใจว่าตำแหน่งศาสตราจารย์จะติดตัว เพราะว่า ที่ได้รับอนุมัติเป็นศาสตราจารย์จะติดตัวตลอดชีพ

ประธาน : อันนั้นคำนำหน้านามไม่ใช่ตำแหน่ง ตำแหน่งพอเวลาอาจารย์โพสต์มา อาจารย์ใช้คำว่า ศาสตราจารย์ นำหน้าได้แต่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์แล้ว เพราะฉะนั้น พอพวกนั้นออกมาถึงต้องตั้งใหม่เป็นศาสตราจารย์ชาน อย่างของจุฬาฯ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เปมิศา ๓/๖

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานหมายถึงว่าต้องดำรงตำแหน่งใน (๔) ถ้าอย่างนั้นคนที่ไม่ได้สอนแล้ว ไม่ได้วิจัยกินเงินเดือนอยู่ในสถาบันวิจัยหรือมหาวิทยาลัยใดก็ไม่เข้า ไม่ว่าอายุจะไม่ถึง ๖๐ ปีก็แล้วแต่ นะครับ ก็คือพวกที่อยู่ใน payroll ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ก็ไม่ได้

ประธาน : เว้นแต่เราจะให้เป็น ถ้าเราอยากจะให้ศาสตราจารย์เกียรติคุณที่เขาตั้ง เป็นพิเศษ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : แล้วมันก็จะเหมือนกับทุกองค์การอิสระ องค์การอิสระอื่น ที่มีคำพวกนี้ อย่างศาลรัฐธรรมนูญวันนั้นเราก็ไม่ได้พิจารณาประเด็นนี้

ประธาน : เขียนอย่างนี้ละ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ใช่ครับเขียนอย่างนี้ แต่ถ้าหากตีความว่าเขาจะต้องอยู่ใน มหาวิทยาลัยหรือในสถาบันวิจัยที่จ้างเขา แม้กระทั่งเป็นของเอกชนก็ตามถึงจะมีสิทธิ ถ้าเขาออกมาอยู่บ้านแล้วไม่มีใครจ้างเขาเลยก็มีแต่คำนำหน้านามไม่ได้ดำรงตำแหน่ง ไม่ทราบว่าจะกลายเป็นว่าคนที่มีความรู้ความสามารถทั้งหลายแต่ว่าเกษียณแล้วหรือไม่ได้อยู่ในตำแหน่งอะไร ในความหมายไม่ได้เป็นลูกจ้างใครที่ไหนก็มาไม่ได้

ประธาน : ความรู้ก็ร่อยหรอลง

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านหมายถึงว่าให้เขา practice

ประธาน : เพราะฉะนั้นอย่างในศาลรัฐธรรมนูญถึงบอกว่าและมีผลงานทางวิชาการ ด้านกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายมหาชนเป็นที่ประจักษ์ แปลว่ายังอยู่

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : จะได้อธิบายให้เขาเข้าใจ ไม่อย่างนั้นหลายคน เขาไม่ได้ทำงานเป็นทางการแล้ว เขาก็จะได้อธิบายไม่ได้

ประธาน : หรือเราจะลดลงมาก็แล้วแต่ แต่ที่เขียนไว้ตั้งใจว่ายัง active อยู่

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : คือผมเรียนเฉย ๆ ครับ เพราะว่าบางคนแม้ว่าเขา พ้นจากมหาวิทยาลัยแล้วเขายังเป็นกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ เขายังทำงานวิจัยให้กับ TDRi ให้กับ สกว. เขาก็ยัง active อยู่ นะครับ แม้ว่าเขาไม่ได้ไปสังกัดมหิตลแล้วก็ยังมีนะครับ ผมก็เลยเรียนถามว่าจะไปตัดสิทธิพวกนั้นหรือเปล่า

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เปมิศา ๓/๗

ประธาน : ก็พวกประธานเองผมเคยไปต่อสู้ออกว่าทำไมคนเป็นศาสตราจารย์
ทำไมถึงจะต้องสอน ถ้าผมวิจัยอย่างเดียวแล้วผมสามารถวิจัยจนกระทั่งคว้าอากาสมาทำเป็น
ผลงานได้ และผมไม่สอนใครเพราะผมสอนไม่เป็น ทำไมถึงให้ศาสตราจารย์ไม่ได้ บางคนชอบสอน
ก็ไปสอนแต่ไม่ได้แปลว่าความรู้จะดีกว่าคนที่ไม่ได้ชอบสอน มันอาจจะนั่งวิจัยทั้งวันทั้งคืน
เหมือนไอส์ไตน์ก็ได้สอนเพราะเป็นศาสตราจารย์ active กว่าพวกสอนอีก

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : คืออันนี้ก็เถียงกันเยอะในมหาวิทยาลัยด้วยกันว่า
ทำไมต้องให้สอน

ประธาน : และผมแก้กฎหมายแล้ว สอนและวิจัยหรือวิจัย เพื่อให้คนวิจัยเขาเป็น
ศาสตราจารย์ ใช้ได้สัก ๔-๕ ปี พอวันหนึ่งอาจารย์วิจิตรที่ขึ้นเป็นรัฐมนตรีกลับไปแก้ยก่าอีก
สอนและวิจัย ถอยหลังกลับไปอีก

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ยิ่งตอนนี้มหาวิทยาลัยทั้งหลายบังคับให้ศาสตราจารย์
สอนเลยต่ออายุ สอนมากกว่าธรรมดาอีก กลายเป็นว่ามานั่งสอนหนังสือ

ประธาน : อันนั้นเขาจ้างไปสอน

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เข้าใจครับ แต่ว่าจริง ๆ เขาควรจะจ้างไปให้ช่วยทำวิจัย
เพราะว่าจะได้ทำเยอะ ๆ

ประธาน : ก็ต้องเอาอีกแบบหนึ่ง

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : แต่ประเด็นผมเรียนปรึกษาท่านประธานเฉย ๆ ว่า
ถ้าจะล็อกไว้อย่างนี้มันก็จะไปตัดสิทธิพวกที่ยังทำวิจัยอยู่ซึ่งก็มีอยู่เยอะที่ยังแข็งแรงและมีผลงาน
เป็นที่ประจักษ์ พุดง่าย ๆ ว่าไปสมัครก็เอางานวิจัยไปกองให้ดูได้เลยว่าทำมาทุกปี ปีละไม่รู้กี่ชิ้น
พวกนั้นเขาก็จะมาไม่ได้ก็จะเป็นอะไรที่อาจจะเสียโอกาสเหมือนกัน เพราะว่าหลายคนเขาก็ยัง
แข็งแรง ยังทำงานกันอยู่ครับ

ประธาน : ก็แล้วแต่ผมไม่ว่าอะไร แต่อยากจะหย่อนสะพานลงไปรับพวกนั้นก็
ได้แก้ไข

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานจะเขียนอย่างไรครับ

นายนิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : ลองใช้แบบศาลรัฐธรรมนูญใหม่ครับ

ประธาน : เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เปมิศา ๓/๘

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ถ้าอย่างนั้นก็แล้วแต่ท่านประธานพิจารณานะครับ
ผมคิดว่ามันจะได้มี Pull คนมาเยอะขึ้นครับ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านอาจารย์ครับ ป.ป.ช. เขามีความเห็นมาเรื่อง
มาตรา ๒๒๘ บอกว่าที่เราไปกำหนดคุณสมบัติไว้ทั้ง (๒) แล้วก็ (๔) เรื่องไม่น้อยกว่า ๕ ปี เขาวิตกว่า
จะหาคนมาเป็นกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้ คือว่าคุณสมบัติมันจะเข้มข้นไปแล้วเขาจะบอกว่าอาจจะ
ไม่มีบุคคลใดที่มีคุณสมบัติดังกล่าว จะหย่อนลงสักนิดหนึ่งไหมครับอาจารย์

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านอาจารย์อย่างนี้ครับ ผมเองก็ไม่ใช่ว่าศาสตราจารย์
แล้วก็คงได้ยากด้วยนะครับ แต่เอาเป็นว่าผมเองเดิมทีก็รู้สึกไม่ค่อยเห็นด้วยเหมือนกับที่ท่านภัทรว่า
แต่พอไปดูความหมายผมว่าที่เขาเถียงกันเยอะมากก็คืออย่างที่กรณีอาจารย์พูดถึงว่าจะต้องสอน
หรือจะต้องวิจัย ผมมีเพื่อนเป็นหมอหลายคน หมอรังเกียจศาสตราจารย์คลินิกมาก เพราะเขาบอกว่า
ศาสตราจารย์คลินิกก็คือหมอที่อาศัยการรักษาคือไม่ได้ทำวิจัย ไม่ได้ค้นคว้าอะไร เป็นหมอที่อยู่
ในห้องแล็บอะไรอย่างนี้ ก็ได้ศาสตราจารย์ได้ แต่ว่าถ้าเป็นหมอสอนหนังสือ แต่สอนหนังสือในที่นี้
ก็คือจะต้องทำวิจัยเหมือนกับศาสตราจารย์อื่น ๆ ที่เป็นศาสตราจารย์ทางสังคมศาสตร์ ผมเชื่อว่า
อย่างอาจารย์ศุภชัยได้ศาสตราจารย์มาก็ไม่ใช่เพราะสอนหนังสืออย่างเดียว แต่ผมต้องการให้มี
การได้ศาสตราจารย์ด้วยการสอน เพราะว่าผมเป็นคนทีพอสอนแล้วก็ไม่มีเวลาทำวิจัย คือในทาง
ปฏิบัติถ้าเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งมันเหมือนจะต้องเสียไปด้วย เพราะฉะนั้นก็เลยเรียนว่า
พอไปดูความหมายของศาสตราจารย์เกียรติคุณ กิตติคุณ ศาสตราจารย์ชาน ถ้าจะไปหย่อน
ศาสตราจารย์บางอย่างมันได้ด้วยการอย่างที่อาจารย์พูดถึงนะครับ สอนมาบ้างหรือมหาวิทยาลัย
ไปมองเห็นว่ามีคุณสมบัติอยากจะมอบให้ก็มอบให้โดยที่ไม่ได้มีการวิจัยก็มี แต่ว่าถ้าเป็นตาม
ที่อาจารย์ชาติชายพูดก็อาจจะเป็นบาง case ในความคิดผม เพราะว่าคงจะไม่ทุกคนที่ไปทำวิจัย
แม้ว่าจะเป็นศาสตราจารย์พิเศษก็ไปทำวิจัยข้างนอก ก็เลยเรียนแล้วว่า การหย่อนไปมันจะยังมี
ปัญหาครับ ผมก็เลยคิดว่าคงไว้ตามเดิม ขออนุญาตครับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

คันสนีย์ ๔/๑

ประธาน : คือคำว่าศาสตราจารย์ในที่นี้ไม่รวมถึงศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ศาสตราจารย์คลินิก ศาสตราจารย์พิเศษ หมายถึงศาสตราจารย์จริง

นายเชษฐ โทณะวณิก : ท่านประธานคือเห็นด้วยกับอาจารย์อมรในเรื่อง ๕ ปีที่ผมเรียนถามอย่างนี้ว่าพอบอกว่าเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง เนื่องจากว่าเวลาที่พิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ เมื่อสภามหาวิทยาลัยอนุมัติแล้วเขาจะถือว่าดำรงตำแหน่งมานับตั้งแต่วันที่ยื่นขอนั้นแปลว่าสมมติว่าใช้เวลาในการพิจารณาไป ๒ ปีแล้วเป็นจริง ๆ ในตำแหน่งนั้น ๓ ปีเราก็นับให้เป็น ๕ ปีตามที่เขานับย้อนหลังให้ใช่ไหมครับ

ประธาน : อย่างนี้ไปได้ไหม คือพวกที่พ้นไปแล้ว แต่ว่าต้องพ้นไม่เกิน ๕ ปีคือยังพอเหลือชื่ออยู่ อธิปไตยที่เราบอกว่าไม่น้อยกว่า ๕ ปี ป.ป.ช. เขาว่าอย่างไร หากคนไม่ได้หรือ อาจจะได้ เพราะว่าจริง ๆ การไปตรวจสอบคนอื่นมันไม่ใช่เป็นอธิบดีหมด ๆ ยังไม่รู้เลยคือถ้าผ่านมาถึง ๕ ปีมันมั่นใจได้ว่าอันนี้ไม่ถูกสอบ ไม่ใช่หลงระเริงไปแล้วหรือ แต่เราก็เปิดช่องเยอะขึ้น อธิบดีศาลก็มีใช่ไหม อัยการก็มี อธิบดีมา รัฐวิสาหกิจมา ศาสตราจารย์ อาชีพอิสระก็มี การเงินการคลัง แถมยังให้อามารวม ๆ กันได้อีก เปิดช่องได้ตั้งเยอะของเก่าเขามีว่าอย่างไร

นายภัทร คำพิทักษ์ : รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต้องเป็นผู้ซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ และมีคุณสมบัติไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๐๕ โดยเคยเป็นรัฐมนตรี กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหารในหน่วยงานราชการ ที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดี หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์ ผู้แทนองค์การพัฒนาเอกชนหรือผู้ประกอบการวิชาชีพที่มีองค์กรวิชาชีพตามกฎหมายมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบปี ซึ่งองค์การพัฒนาเอกชนหรือองค์กรวิชาชีพนั้นให้การรับรองและเสนอชื่อเข้าสู่กระบวนการสรรหา

ประธาน : แปลกเขาเอาองค์กรอิสระมา เราห้ามหมดเลย

นายภัทร คำพิทักษ์ : คุณสมบัติที่ท่านจะให้ใช้กับศาลรัฐธรรมนูญด้วยไหมครับ ถ้าให้ใช้จะได้ไปแก้ให้เหมือนกัน ศาสตราจารย์จะเอาไหมอาจารย์ชาติชายจากศาลรัฐธรรมนูญ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ถ้ามันมีอย่างนี้ก็คงน่าจะเหมือนกัน เพราะมันมีแค่ ๒ ที่ ๒ องค์กรเองที่มีคุณสมบัติของคนเป็นศาสตราจารย์

ประธาน : ไปแก้ด้วย

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

คันสนีย์ ๔/๒

นายศุภชัย ยาวะประภาส : ท่านประธานครับ คือจะแก้ก็แก้ไปเพียงแต่นั่งคิดตามจริง ๆ แล้ว ยกตัวอย่างคนที่เป็นศาสตราจารย์เสร็จแล้วก็พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว ไม่ได้ทำอะไรมาสัก ๑๐ ปีไม่ค่อยมี เพราะปกติเป็นศาสตราจารย์ก็อายุสัก ๕๐ ปีบวกลบ แต่เกิดไม่ได้ทำอะไร อายุสัก ๖๐ ปีเกิดอยากมาเป็นเขาก็ไปให้มหาวิทยาลัยเอกชนจ้าง เพราะในนี้ตอนที่เรากัน เราไม่ได้พูดว่าต้องเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐหรือมหาวิทยาลัยเอกชน เพราะว่าเวลาตั้งนี้มันต้องโดย สกอ. หหมด เขาก็เพียงแค่ให้มหาวิทยาลัยเอกชนมีชื่อมันก็เข้าวรรคนี้้อีกแล้ว fact มันจะเป็นอย่างนั้น ความจริงเมื่อกั้ผมนี้ ๆ อ่านแล้วก็นั่งคิดตามว่าความจริงที่เขียนว่าได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ อันนี้ของเดิมไม่น้อยกว่า ๕ ปีก็จะคล้ายอันอื่นคือเป็นศาสตราจารย์มาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปีแล้วก็ถ้าเขียนแบบศาลรัฐธรรมนูญคราวที่แล้วก็คือมีผลงานทางวิชาการ จริง ๆ มันอาจจะดีกว่าอันนี้อีกครับ เพราะว่าอันนี้ถ้าเขียนอย่างนี้ ถ้าเกิด ๑๐ ปีเขาไม่ได้ทำอะไรเลย แล้วพออยากมาเป็นเขาก็ไปให้มหาวิทยาลัยเอกชนจ้างเขา เขาก็เข้าข้อ ๔ แล้ว แต่ถ้าเป็นอย่างที่ว่าต้องมีผลงานทางวิชาการ ๑๐ ปีไม่ได้ทำอะไรมันจบแล้วมันทำอะไรไม่ได้ เขียนแบบของศาลรัฐธรรมนูญที่ว่าต้องเป็นอย่างนี้ ๆ แล้วมีผลงานทางวิชาการคือสิ่งที่สำคัญที่สุดคือต้อง active ทางวิชาการแล้วมีผลงานทางวิชาการ แต่ว่าอย่างที่เราเรียนว่าผมว่าคนที่เจ้าเล่ห์หน่อยก็จะใช้วิธีหลบเลี่ยงแบบนี้

ประธาน : ก็ต้องตกตั้งแต่แรก ความสุจริตเป็นที่ประจักษ์ ขาดคุณสมบัติอันแรก

นายศุภชัย ยาวะประภาส : ถ้าเกิดเขาทำอย่างนั้นเราถือว่าเขาไม่สุจริตหรือเปล่าครับ

ประธาน : ใช่

นายศุภชัย ยาวะประภาส : เพราะว่าเขาก็เกิดอยากเป็นขึ้นมาแล้วก็ไม่ได้ห้ามอะไรเขา เขาก็เลยไปสมัครเป็น สมมติว่าเขานั่งนับดูรู้ว่าอีกปีหน้าจะมีตำแหน่งนี้ว่างลงแล้วเขาอยากเป็นเขาก็เลยไปขอให้ คือปกติคนเป็นศาสตราจารย์ส่วนใหญ่พวกมหาวิทยาลัยเอกชนก็ชอบให้ไปนั่งไม่ได้เก่งอะไร แต่ไปนั่งเพื่อจะให้ครบตามเงื่อนไขบางอย่างเท่านั้นเอง ผมยังคิดว่าเขียนคล้าย ๆ ของศาลรัฐธรรมนูญที่บอกว่าให้มีผลงานทางวิชาการจะได้ตามที่เรายกได้คือต้องเป็นคน active ทางวิชาการถึงจะได้

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

คั่นสนีย์ ๔/๓

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ผมเห็นด้วยตามที่อาจารย์ศุภชัยว่า แล้วก็ยิ่งที่
ศาลรัฐธรรมนูญมาเพิ่มเป็น ๗๕ ปี อันนั้นก็อย่างหนึ่ง แต่อันนี้คงไม่ถึงแค่ ๗๐ ปี

ประธาน : แต่ในศาลรัฐธรรมนูญเราเขียนว่าเป็นผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์
เพราะฉะนั้นตำแหน่งศาสตราจารย์มันหมายถึงคนที่ยังรับราชการอยู่ เพราะว่าคนที่พ้นจากราชการ
ไปแล้วพ้นจากงานไปแล้ว มันใช้เป็นคำนำหน้านาม ไม่ใช่ตำแหน่ง คือบังเอิญตำแหน่งทางวิชาการ
ของราชการไทยเรานี้มันใช้คำว่าตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์
และตำแหน่งศาสตราจารย์ เวลาพ้นจากราชการก็พ้นจากตำแหน่งศาสตราจารย์

นายศุภชัย ยาวะประภาช : ขออนุญาตท่านประธานเวลาเขาไปอยู่
มหาวิทยาลัยเอกชน เดี่ยวนี้มีมหาวิทยาลัยเอกชนจำนวนหนึ่งก็เริ่มที่จะสร้างนักวิชาการของตัวเอง
ขึ้นมา แล้วเขาก็ขอตำแหน่งทางวิชาการ เวลากำหนดตำแหน่งทางวิชาการทางคณะกรรมการ
การอุดมศึกษาผ่าน สกอ. ก็จะกำหนดว่าบุคคลชื่อนี้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยนี้
อย่างอาจารย์ท่านนั้นเคยอยู่มหาวิทยาลัยของรัฐ แล้วก็ย้ายไปอยู่มหาวิทยาลัยเอกชนเขาก็
จะเป็นคนที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เหมือนกัน เพียงแต่อยู่ที่มหาวิทยาลัยอีกแห่งหนึ่ง

ประธาน : ถ้าอาจารย์จะให้เอา cover สำหรับคนที่เป็นศาสตราจารย์โดยไม่ยุ่งกับ
ตำแหน่งก็ต้องเขียนใหม่เป็น เป็นศาสตราจารย์อย่างนั้นเป็นไปตลอดชีวิต แล้วก็เอาผลงานเป็นที่
ประจักษ์ ถ้าอย่างนั้นก็ต้องแก้ใหม่อันนี้ก็ไม่ต้องมี

นายภัทร คำพิทักษ์ : อาจารย์ครับมันจะไม่กว้างกว่าเดิมอีกหรือครับ

ประธาน : อันนี้ก็กว้างขึ้น คือหมายความว่าคือ you เป็นศาสตราจารย์แล้ว
๕ ปีก็เป็นได้

นายภัทร คำพิทักษ์ : ผมฟังดูอาจารย์ศุภชัยคงไม่ได้ความว่าอย่างนี้

นายศุภชัย ยาวะประภาช : คือถ้าเอาแบบของศาลรัฐธรรมนูญมันต้องมีผลงาน
ทางวิชาการกำกับด้วย

ประธาน : เราให้ไม่เกิน ๗๐ ปี เพราะฉะนั้นคนที่จะมาอยู่ได้ ป.ป.ช. เราลดเหลือ
๗ ปีหรือยัง ลดแล้วก็ใช้ใหม่ได้ไม่เกิน ๖๓ ปี โอเคไหมอย่างนี้

นายศุภชัย ยาวะประภาช : ท่านประธานครับความจริงเพื่อประโยชน์ของ
บ้านเมือง คือถ้าเขียนแค่นี้และมีผลงานทางวิชาการเป็นที่ประจักษ์เขาก็จะไปดูผลงานทางวิชาการ

เมื่อ ๒๐ ปีที่แล้ว เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วก็ได้ เพราะว่าถ้าเขาไม่มีเขาเป็นศาสตราจารย์ไม่ได้ แต่ถ้าเราประสงค์อยากจะได้คนที่มีผลงานทางวิชาการและ active อาจจะต้องและมีผลงานทางวิชาการเป็นที่ประจักษ์ในรอบ ๕ ปีหรือ ๑๐ ปีที่ผ่านมาอย่างนี้จะชัดครับ คือเอาของเก่ามาขายกินไม่ได้ต้องเป็นคน active ทางวิชาการ อาจจะต้องดูเยอะไปหน่อยแต่ถ้าต้องการเห็นคนที่ active แล้วมีความรู้มานี่ต้องเขียนด้วย

ประธาน : ถ้าเปลี่ยนเป็นและยังมีผลงาน แปลว่าคนชี้แจงไม่เอา

นายเชษฐ โทณะวณิก : ขอบพระคุณครับท่านประธานพอดีอาจารย์ศุภชัยท่านพาเราคิดในหลายแง่มุม คือที่แรกผมนึกคล้าย ๆ ท่านประธาน และยังมีผลงาน ผมนึกไปว่ามีศาสตราจารย์อยู่หลายท่านที่ท่านเขียนหนังสือและหนังสือของท่านเป็นที่ใช้แพร่หลายมาก แล้วตีพิมพ์ ๒๐-๓๐ รอบท่านยังตีพิมพ์หนังสือนั้นอยู่โดยปรับปรุงแก้ไขบ้างนิด ๆ หน่อย ๆ แต่มันยังคงใช้งานได้เป็นอย่างดี แบบนี้ถือว่ายังมีหรือเปล่าครับ อันนั้นข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ ก็คือว่าผลงานเป็นที่ประจักษ์นี้ ถ้าจะเป็น ป.ป.ช. ก็ควรจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับเรื่องทุจริต เรื่องประพฤติมิชอบเรื่องอะไรพวกนี้ใหม่ครับ ถ้าเป็นศาลรัฐธรรมนูญมันก็ควรจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญหรือเกี่ยวกับกฎหมายมหาชนอะไรในลักษณะนั้นใหม่ครับ เพราะไม่อย่างนั้นพอเปลี่ยนเป็นศาสตราจารย์มันกว้างมากเลย เขาอาจจะมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ยังเขียนหนังสืออยู่ด้วย แต่ไม่ได้เขียนหนังสือในเรื่องเกี่ยวกับ ป.ป.ช. หรือศาลรัฐธรรมนูญเลย

ประธาน : มันจะอยู่ตรงนี้ คือพวกกฎหมายก็โอเค บัญชี เศรษฐศาสตร์ บริหารราชการแผ่นดิน แต่ถ้าเป็นเรื่องอื่นก็ต้องเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : แล้วกรรมการสรรหาแล้วเขาจะเข้าใจอย่างที่เราเข้าใจหรือเปล่า

ประธาน : เขาก็ต้องอ่านอย่างที่เราอ่าน

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ถ้าอย่างนั้นก็ต้องถือคัมภีร์นี้ไปด้วยถ้าสรรหา ต้องอ่านทุกบรรทัดเลย

ประธาน : คือเปิดให้กว้างไม่อย่างนั้นเดี๋ยวเขาจะว่าไม่รู้จะไปเอาที่ไหนมา แต่จริงๆมันเป็นประโยชน์ อย่างสมมติว่าจบวิศวะหรือจบหมอ ถ้ามันเป็นประโยชน์ใหม่อาจจะเป็นประโยชน์เพราะงานก่อสร้างมันต้องการคนที่รู้วิศวะหรืองานสาธารณสุขมันต้องการคนรู้ทางแพทย์

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

คือเอาเข้าจริง ๆ ในที่สุดมันก็เป็นประโยชน์ได้เกือบจะทุกสาขา ยกเว้นสาขาออกแบบแต่งตัว
มัณฑนศิลป์ก็ยังเป็นประโยชน์ไปตบแต่งห้อง

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : แต่ผมกลัวว่าศาสตราจารย์คณะพืชสวนจะไปสมัครได้ไหม

ประธาน : เกษตรจะรู้ว่าชายข้าวจำนำข้าวผิดหรือไม่ผิด

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านกำหนดได้มันก็ดีชัดเจน แล้วก็ไม่เป็นที่ลำบากกับ
กรรมการสรรหาจะได้ตัดสินใจได้ง่ายหน่อย

ประธาน : ไปได้หรือยัง มาตรา ๒๒๙ เปลี่ยนเป็น ๗ ปีใช้ไหมครับ

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : มาตรา ๒๒๙ สปท. เสนอให้มีการพูดง่าย ๆ ก็คือแสดง
บัญชีทรัพย์สินหนี้สินของ ป.ป.ช. เขาบอกว่าให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการยื่นและการเปิดเผยบัญชี
ทรัพย์สินหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาใช้บังคับกับกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติโดยอนุโลม ขอขอบคุณครับ

ประธาน : มันมีไว้ที่ไหนหรือยัง ผมได้ยินคนพูดว่า ป.ป.ช. ไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สิน
ผมก็ว่ามันยื่นมันเป็นไปได้ที่ ป.ป.ช. เทียวได้ให้ชาวบ้านยื่น เราก้หวังว่าเราไม่บังคับให้เขาเปิดเผย
แล้วเขาจะมีใจเป็นธรรม ป.ป.ช. ย่ามใจเทียวได้เอาไปเปิดเผยหมด ผมคิดว่ามันเป็นการละเมิดสิทธิ
มนุษยชนขั้นพื้นฐานในการเอาทรัพย์สินไปเปิดเผย คุณให้แจ้งโอเคใช่ต้องแจ้ง แจ้งก็เก็บไว้แล้วเขา
ตรวจสอบ เพราะว่ามันมีคนชอบขุดคุ้ยเกิดขึ้นเยอะ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : อย่างสำนักข่าวอิศราเลยไปที่กินสบายไปเลยพวกสำนักข่าว

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : คือผมเข้าใจไม่รู้ถูกหรือเปล่าครับท่านประธาน เพราะว่า
การที่ไปเปิดเผยอย่างที่ท่านสุพจน์ว่าพอสักข่าวอิศราไปเห็นฐานานุกรมของบางคนมันไม่
สอดคล้องกับการเสียภาษีเขาก็เลยจะได้ใช้ช่องทางนั้นในการดำเนินการต่อได้ ทีนี้ถ้าไม่มีโอกาสใน
การเข้าถึงข้อมูลพวกนี้ บางทีก็อาจจะไม่รู้ว่าคุณคนคนนั้นมันมีฐานานุกรมอย่างไร เพราะว่าการแสดง
บัญชีทรัพย์สินหนี้สินเป็นตัวบ่งบอกก็เป็นความเชื่อส่วนตัวครับ

ประธาน : ความจริง ป.ป.ช. นั้นแหละมีหน้าที่เมื่อเขาแจ้งทรัพย์สินแล้วนี้ เพราะ
บังคับให้เขาแจ้งรายได้ด้วย ต้องคำนวณรายได้แล้วจากการเสียภาษีที่ผ่านมามันเป็นอย่างไร แต่
ว่า ป.ป.ช. ก็ไม่ได้ตรวจสอบสิ่งเหล่านั้นต้องไปเขียนที่ไหนที่หนึ่ง

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

คั่นสนีย์ ๔/๖

นายอัคร จารุจินดา : คือความจริงมาตรา ๒๓๐ ถัดไป (๓) ก็กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระก็คือตัวเองด้วยนั้นต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินแล้วก็เปิดเผย ถ้าเขาจะแปลว่าผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตาม (๓) ไม่รวมถึงเขาก็คงแปลก

ประธาน : แล้วจริง ๆ เวลาเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินมันต้องประกาศผลว่าตรวจแล้วอันนี้ร้ายผิดปกติหรือไม่ ไม่ใช่ไปเอาของเขามาเปิดหมด ถ้ามันมีอยู่ในนี้แล้วก็ไม่ต้อง ๒๓๐ มีอะไรไหมครับ มาตรา ๒๓๐ เราเคยคุยเรื่องเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ ถ้าเขาได้ยื่นผมจำไม่ได้ว่าเราเคยคุยกันตรงนี้ แต่ว่าไม่แน่ใจสุดท้ายเราให้เขายื่นหรือเปล่า คือเราเคยคุยว่าจะให้ยื่นก่อนสมัคร เหมือนกับว่าลักษณะว่าจะให้ยื่นภายหลังจากที่มีการสมัคร ซึ่งตรงนี้นั้นก็จะประเด็นหนึ่งในการที่บอกว่าเงินหรือรายได้ที่เขามีนั้นมันคุ้มกับการเสียภาษีของเขาหรือเปล่า มันอาจจะเริ่มจุดเริ่มในการที่ไปตรวจสอบได้

นายอัคร จารุจินดา : ในบัญชีทรัพย์สินมันจะให้แสดงรายการเสียภาษีอยู่แล้วต้องมีเอกสาร

ประธาน : ผมนี้สาบานไว้เลยว่าจะไม่เป็นอะไรที่ต้องไปยื่นบัญชีทรัพย์สินอีก เพราะวันเข้าคุณต้องยื่น วันออกคุณต้องยื่นอีกหนหนึ่ง แล้วรอไปอีกปีคุณต้องมายื่นอีกหน เราก็คงไม่ได้มีทรัพย์สินมาก แต่มันกระจอกงอกหงอยต้องไปตามเก็บตามมาบัญชีก็ต้องคอยดูความเคลื่อนไหวอะไรเหนื่อยยาก

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานศาลรัฐธรรมนูญล่อ ๕ ครั้ง ปีแรก แล้วทุก ๓ ปี แล้วตอนออก แล้วก็หลังจากนั้นอีก ๑ ปีทรัพย์สินมันก็ร่อยหรือไปทุกปี ๆ

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : อาจารย์ผมก็คิดแบบอาจารย์เลย ร่างรัฐธรรมนูญต้องรายงานทรัพย์สิน ผมไม่เป็น เราก็คงไม่ได้มีทรัพย์สินมากแต่มันยุ่งยาก

ประธาน : พอตอนเขามาตั้งผมเป็น คสช. ผมก็ถามว่าต้องรายงานทรัพย์สินใหม่ ถ้ารายงานผมก็ลาออกทันทีเลยย้อนหลังด้วย มันเหนื่อยยากไม่ใช่อะไรหรอกครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ตกไปสักรายการหนึ่งเอาถึงตายเลยครับ

นายภัทร คำพิทักษ์ : แล้ว (๓) จะเป็นที่เข้าใจได้ไหมว่าการเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินหนี้สินของบุคคลดังกล่าวเฉพาะกรณีที่เกิดเหตุผิดปกติ

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : มันเปิดเผยผลการตรวจสอบว่าเท่านั้นมันไม่ใช่เป็นรายละเอียด

นายภัทร คำพิทักษ์ : เพราะทุกวันนี้เขาตีความแบบนี้ก็คือว่าเขาเปิดเผยหมด

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะคือว่าสำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง การที่เขาเปิดเผยให้สาธารณชนทราบมันมีสิ่งที่ดี เพราะว่าทำให้คนที่รู้จักเขาจะช่วยเหลือ สอดส่องดูแลเป็นหูเป็นตาให้ ป.ป.ช. ว่าคนนั้นมันทำไม่ไม่มีอันนี้ เพราะเขารู้กันแล้วคือประชาชน เป็นหูเป็นตาให้ได้ เพราะฉะนั้นมันเป็นการแสดงความสุจริตโปร่งใสของผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วย แต่ดิฉันไม่แน่ใจว่าตำแหน่งอื่น ๆ จำเป็นจะต้องเปิดเผยให้สาธารณชนทราบหรือไม่ ป.ป.ช. เขาก็ยืนยันว่าไม่จำเป็นอย่างตัวเขาเองก็ไม่ยินดีที่จะเปิดเผย แต่ว่าถ้าสมมติว่าหลักว่ากลุ่มหนึ่งต้องเปิดเผยมันก็น่าจะเปิดเผยกันหมด เพราะว่าในที่สุดแล้ว คนที่เป็นรู้จักใครคนหนึ่งอาจจะมี ข้อมูลที่ดีเกี่ยวกับการที่เขาปกปิดบดบังเรื่องทรัพย์สินหรืออะไรต่าง ๆ ก็ได้

ประธาน : อาจารย์จรีเคยแจ้งทรัพย์สินหรือยัง

นางจรี วิจิตรวาทการ : เคยแล้วยังติดเขาอยู่ เขาบอกว่าถ้าออกจากตำแหน่งเมื่อไรจะต้องแจ้งอีกที่ยังไม่ได้แจ้ง แต่ลำบากมากเพราะดิฉันเป็นผู้หญิงมีเครื่องประดับเยอะต้อง ถ่ายรูปทุกใบ เราต้องตีราคาแล้วเราก็ไม่รู้ราคาแล้ว ๆ เอา ลำบากมากใช้เวลาเป็นเดือน

ประธาน : โอเคพักก่อน

พักประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

ประธาน (นายสุพจน์ ไข่มุกด์) : ท่านประธานท่านมีภารกิจนอก ท่านมอบให้ผมทำหน้าที่มาเป็นประธานต่อ เดี่ยวให้ทางฝ่ายเลขานุการดูว่ามั่นมีอะไรที่ผ่านได้เราก็จะผ่านไป ถ้ายังมีปัญหาจากที่ท่านหลายคนสงสัยหรือตั้งข้อสังเกตอะไรไปเราก็จะ mark ไว้ก่อน พอท่านประธานมาทำหน้าที่ก็จะเรียนให้ท่านประธานดูแล้วกัน เราก็ว่าอะไรที่มันไม่มีปัญหาไปก่อนแล้วกัน เรียนเชิญทางฝ่ายเลขานุการ

เลขานุการ (นายปรกรณ์ นิลประพันธ์) : ขออนุญาตท่านประธานครับ มาตรา ๒๓๑ เมื่อวานนี้มีการแก้ไขในส่วนที่ท่านประพันธ์ได้กรุณายกขึ้นมา เรื่องกรณีที่เสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ก็ให้เป็นเสนอต่อศาลฎีกา ก็ได้ปรับปรุงเรียบร้อยตามมติเมื่อวาน

ประธาน : (๑) มีท่านผู้ใดที่จะตั้งไว้เป็นข้อสังเกตไหมครับ ถ้าไม่มีก็ผ่านไป

เลขานุการ : ในมาตรานี้ คำว่า ศาลรัฐธรรมนูญ จะแก้เป็นศาลฎีกาทั้งหมด

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ที่ให้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญไปศาลฎีกา นักการเมือง ก็ไม่ต้องแล้ว

เลขานุการ : ครับ

ประธาน : ต่อกไปครับ

นายอุดม รัฐอมฤต : ท่านประธานครับ ผมไม่ทราบทางฝ่ายเลขานุการคิดว่า จำเป็นจะต้องมีการเขียนกฎหมายลูกหรือว่าอะไรในเรื่องของการพิจารณาเรื่องนี้ไหม เรื่องเกี่ยวกับการพิจารณาว่าศาลฎีกาจะต้องใช้กติกาอะไรหรือว่าหลักเกณฑ์อะไรในการพิจารณา

นายประพันธ์ นัยโกวิท : การพิจารณาคดีในศาลฎีกาเกี่ยวกับการฝ่าฝืนร้ายแรงอันนี้ก็ให้ออกในระเบียบที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกา ที่วันนั้นที่ท่านประธานบอกไว้ ก็คงล่อจากระเบียบที่ประชุมใหญ่เรื่อง กกต. ระบบได้สวนโดยรวดเร็ว

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : ท่านเขียนไว้ตรงไหน ผมเข้าใจว่าในกฎหมายลูกซึ่งจะพูดถึงวิธีพิจารณา
ความของศาลรัฐธรรมนูญก็ควรจะระบุรายละเอียดเข้าไป

นายอุดม รัฐอมฤต : ท่านประธานครับกรณีนี้เราให้เป็นที่สุดใช้ไหมว่าไม่มีการ
อุทธรณ์แล้วก็คือจบที่ศาลฎีกานี้เลย คือประเด็นเมื่อสักครูนี้นักข่าวมาถามผมก็บอกว่าคงเหมือนกับ
กรณีคดีเลือกตั้งก็คือขึ้นศาลฎีกา คดีเลือกตั้งก็จบ ไม่มีการอุทธรณ์อะไรต่อ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เมื่อวานนี้ก็พูดกันแล้วว่ามันเหมือนกับคดีแพ่ง คดีฝ่าฝืน
จริยธรรมร้ายแรงและศาลฎีกาตัดสินให้เป็นที่สุดตามปกติไม่มีอุทธรณ์แล้ว

ประธาน : ทางฝ่ายเลขานุการกรุณาอ่านหน่อยครับ ช่วยอ่านหน่อยครับ

เลขานุการ : (๑) ถ้าเป็นกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่าง
ร้ายแรงให้เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย ทั้งนี้หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของศาลฎีกาให้
เป็นไปตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ที่นี้ของที่ กกต. นี้จะบอกว่าให้ใช้วิธีการไต่สวนโดยรวดเร็ว

เลขานุการ : ให้ศาลฎีกาเขาไปออกเป็นระเบียบให้ว่าให้เป็นอย่างนี้

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ถ้าไม่บอกเป็นระบบไต่สวนเดี่ยวไม่ใช้ระบบไต่สวน
การพิจารณาจะเสมือนคดีแพ่ง ต้องไปให้ใครว่าความให้หรือเปล่า แต่ถ้าใช้ระบบไต่สวน
ศาลเขาว่าของเขาไปเลย ศาลรัฐธรรมนูญ เรื่อยันคำร้องแล้วศาลรัฐธรรมนูญก็ว่ากันไป ก็เขียนให้
เหมือนกับของ กกต. เสียมันจะได้ข้อความเดียวกัน

ประธาน : จะเขียนให้เหมือนกันใช้ไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ของ กกต. อยู่ในมาตรา ๒๒๒ วรรคสุดท้ายก่อนที่จะ
มีการปรับปรุง

เลขานุการ : ถ้าให้เอามาใช้โดยอนุโลมได้ไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อันนี้มันเป็นวรรคหกหรือเป็นวรรคเจ็ด มาตรา ๒๒๒

เลขานุการ : เมื่อสักครูนี้น่าเพิ่มวรรคขึ้นมาวรรคหนึ่ง

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

นายประพันธ์ นัยโกวิท : วรคเจ็ดแล้วนะครับ

เลขานุการ : ท่านเพิ่มวรรคสองขึ้นมาใหม่ครับ

ประธาน : ส่งได้แล้วครับท่านประพันธ์ ผ่าน ต่อไปครับ

เลขานุการ : มาตรา ๒๓๑ ในวรรคที่เกี่ยวกับการริบทรัพย์สิน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในมาตรา ๒๓๑ ในวรรคสามที่พูดถึงศาลรัฐธรรมนูญที่ตัดแล้ว แก้ไขแล้ว แก้เป็นศาลฎีกาหมดแล้ว ทีนี้ในมาตรา ๒๓๑ ในวรรคสาม ประโยคสุดท้ายที่ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาของผู้นั้นและจะเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดเวลาไม่เกิน ๑๐ ปีด้วยหรือไม่ก็ได้ ในมาตรา ๒๓๓ พูดตรง ๆ เลยว่าให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ๑๐ ปี จะเอาอย่างไหนแน่ แบบใช้คำไม่ตรงกัน ในมาตรา ๒๓๓ เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งพวกนั้นเป็นเวลา ๑๐ ปีบอกเลย อันนี้เหมือนกับว่ายังให้เป็นดุลพินิจอย่างนี้

เลขานุการ : อันนั้นของ ป.ป.ช. ที่เราคูยกกันที่ชะอำ เราจะเอา ป.ป.ช. หนักครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : แต่อันนี้ให้เป็นดุลพินิจ

ประธาน : มีเหตุผลอธิบายใหม่ครับ ท่านอัครพรมีความเห็นใหม่ครับ

นายอัครพร จารุจินดา : อันนี้มันอยู่ที่ลักษณะของการกระทำซึ่งมันอาจจะหนักเบาต่างกัน ก็เลยให้เป็นดุลพินิจของศาล แต่ว่าของ ป.ป.ช. ตอนนั้นมองว่าคนที่ทำหน้าที่ขณะนี้นั้นจะต้องเป็นพิเศษ ต้องมองอย่างนั้น สุดแล้วแต่ที่ประชุมครับ

ประธาน : หรือพฤติการณ์หรือการกระทำใหม่ครับ

นายอัครพร จารุจินดา : ครับ

ประธาน : ท่านประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ต่อไปวรรคหกนี้แก้ไขแล้วใช้ใหม่ครับ ในการพิจารณาของศาลฎีกา แล้วประโยคสุดท้ายเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรมนี้ท่านอภิชาติขอแก้ไขเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ประธาน : ข้อความใช้ได้เลยใช้ใหม่ครับ ผ่านไปได้ครับ

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในมาตรา ๒๓๒ มีผู้เสนอแนะหลายท่านบอกว่ากรณี
ที่ให้ประธานรัฐสภาส่งเรื่องต่อศาลได้โดยตรงโดยไม่มีผู้ที่จะพิจารณาก่อน ค่าย ๆ ว่า
พอยื่นปีบประธานรัฐสภายื่นเลย แต่ถ้าเป็นคดีอาญาในมาตรา ๒๓๓ จะตั้งผู้ไต่สวนอิสระก่อน
เหมือนกับมีเบาะรอง แต่กรณีฝ่าฝืนจริยธรรมยื่นตรงเลย รู้สึกว่าจะเป็นของคุณองอาจ
คล้ายไพบูลย์ ซึ่งเป็นนักการเมืองด้วยกันเองเขาหวังว่าให้ประธานรัฐสภายื่นได้เลย แล้วจำนวน
สมาชิก ส.ส. ส.ว. ๑ ใน ๕ ของทั้งสองสภา ใช้เสียงแค่ ๑๔๐ คนก็ยื่นได้แล้วซึ่งคนที่ไม่พอใจ
การทำงานของ ป.ป.ช. หรือคนที่ป.ป.ช. ไปตรวจสอบเขา เสียงเขาพออยู่แล้ว ๑๔๐ คน
ดังนั้น ป.ป.ช. จะต้องทำงานด้วยความหวังเกรงมากเลย พอเขาเอาเสียง ๑๔๐ คน ปีบ ประธานรัฐสภา
ก็เป็นคนของรัฐบาลอยู่แล้ว มันจะไม่มีเบาะรองเลยครับ คืออันนี้มันเป็นหลักการใหญ่อาจจะต้อง
เรียนถามท่านประธานว่าเอาอย่างไร ถ้าหลักการชัดเจนแล้วอาจจะต้องไปเขียนใหม่ คล้าย ๆ ว่าพอ
มีคนร้อง ป.ป.ช. อะไรทั้งหลาย ประธานรัฐสภาก็ต้องยื่นศาลฎีกาที่ประชุมใหญ่หรือตั้งคณะ
ผู้ไต่สวนอิสระ ถ้าเป็นกรณีฝ่าฝืนจริยธรรมร้ายแรง ผู้ไต่สวนอิสระเห็นว่ามีมูล หลักฐานพอ ผู้ไต่สวนอิสระ
ก็ไปยื่นต่อศาลฎีกาได้ อันนั้นก็ใช้วิธีพิจารณาการที่เราพูดไปแล้ว ออกระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา
แต่ถ้าเป็นคดีอาญาหรือว่าร่ำรวยผิดปกติ ปกปิดทรัพย์สิน ผู้ไต่สวนอิสระเขาส่งอัยการสูงสุดยื่นฟ้อง
ต่อศาลฎีกานักการเมืองคือถ้าชัดเจนเราต้องแยกเขียนให้มันชัดเจนเพราะว่ามันเขียนปนกัน

เลขานุการ : ประเด็นนี้จะรอให้ท่านประธานมาวินิจฉัยพຽນนี้เพราะว่าจริง ๆ แล้ว
มันก็เป็นหลักการเดียวกับมาตรา ๒๓๑ เพียงแต่ว่าในกรณีนี้ให้เขาร้องได้เท่านั้นเอง ก็คือถ้าเป็น
เรื่องทางจริยธรรมก็ให้ร้องตรงไปที่ศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย ถ้าเป็นคดีอื่นก็ไปประธานศาลฎีกา
คล้าย ๆ กัน แต่ว่าจะต้องรอท่านประธานวินิจฉัยนัดหนึ่งอาจจะข้ามไปก่อนได้ครับ

นายภัทระ คำพิทักษ์ : ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ในมาตรา ๒๓๑ ผมดู
ในหนังสือของที่ ป.ป.ช. มีมาถึงเรา คุณปกรณ์ตรงท้ายเขาบอกว่ามาตรา ๒๓๑ วรรคท้าย ควรจะ
เขียนให้ชัดใหม่ว่าเป็นอำนาจของ ป.ป.ช. มีอำนาจในการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกา แผนกคดีอาญา
กรณีมีผู้จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๓๐ (๓) เพราะเขาให้เหตุผลมาว่า

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ศิริรัตน์ ๕/๕

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

ถ้าไม่เขียนให้ชัดเจนอาจจะมีการตีความว่ากรณีนี้จะทำได้เฉพาะกรณีอัยการสูงสุด จะทำโดยอัยการสูงสุด
ป.ป.ช. จะยื่นต่อศาลฎีกา แผนกคดีอาญาโดยตรงไม่ได้ อันนี้ดูจากหนังสือที่เขาเขียนมา มันมี
ประเด็นใหม่ครับ

เลขานุการ : โดยหลักที่เราวางไว้ท่านประธานครับ ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
คดีอาญา เราจะให้ผ่านอัยการทุกครั้งไม่ให้ยื่นตรง จะได้จัดระบบให้การดำเนินคดีอาญาเป็นไปตาม
ระบบที่มันควรจะต้องเป็นคือผ่านอัยการก่อน

ประธาน : รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ มีใหม่ครับ ในทำนองนี้ ที่นี้เราเซตระบบใหม่ขึ้นมา
หมดเลยนะครับ รอบคอบดีครับถ้าผ่านอัยการสูงสุดก่อน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : การยื่นบัญชีทรัพย์สินเท็จมันเป็นคดีอาญาในกฎหมาย
ป.ป.ช. อยู่แล้ว ถ้ามันเป็นคดีอาญา หลักการมันต้องส่งอัยการสูงสุดเพราะว่าวิธีการสืบพยาน
การสู้คดีอาญามันไม่เหมือนกับคดีที่เป็นแบบฝ่าฝืนจริยธรรม ซึ่งอันนั้นมันใช้วิธีไต่สวน

ประธาน : ตรงนี้ไม่มีปัญหาครับ พรรคนี้ไม่มีปัญหาครับ ประพันธ์ไม่มี
นะครับผ่านได้ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ๒ มาตรานี้รอไว้ก่อนใช้ใหม่ครับ มาตรา ๒๓๓ พรรคท้าย
ตกลงตัดไปแล้วใช้ใหม่ครับ เราปรับปรุงแล้วเราตัดพรรคท้ายไปแล้ว

เลขานุการ : มาตรา ๒๓๓ พรรคท้ายแก้ไขเป็นอย่างนี้นะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ตัดไปแล้วครับ

เลขานุการ : ครับ ให้เอามาตรา ๒๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลมไปเลย

ประธาน : ต่อกันครับ

เลขานุการ : มาตรา ๒๓๔

ประธาน : มีท่านใดตั้งข้อสังเกตไว้ใหม่ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในส่วนของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่เขามี
หนังสือแจ้งมาเขาบอกว่าตามประกาศ คสช. ฉบับที่ ๗๑/๒๕๕๗ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

อยู่ ๓ ปี แล้วไม่ตัดสิทธิที่จะมาสมัครใหม่ เขาบอกว่าอันนี้ที่นี้ของเราจะให้ป็นวาระเดียว ของเขา
ตอนนี้เขาประกาศ คสช. ฉบับที่ ๗๑ นี้เหมือนกับว่าเขียนมาเฉพาะว่าชุดนี้ ๓ ปี แต่ไม่ตัดสิทธิสมัครใหม่
ที่นี้มันจะต้องไปเขียนอยู่ในบทเฉพาะกาลหรืออย่างไรให้เขาหรือเปล่า เขามีหนังสือมา

นายอัชพร จารุจินดา : เข้าใจว่าคงไปอยู่ในบทเฉพาะกาลเพราะเรายังค้างอยู่ว่า
เราจะทำอย่างไรกับผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระทั้งหมดเพราะมันมีทั้งคนกำลังจะหมดอายุ มีทั้งคน
เพิ่งเป็นอะไรพวกนี้ อันนั้นคงจะต้องคุยรวม

เลขานุการ : พอดีจะมีเรื่องคุณสมบัติที่ขึ้น อาจจะต้องพิจารณาทั้งระบบเลยว่า
คนที่ขาดคุณสมบัติอย่างนี้เราจะทำอย่างไรกับเขาจะให้เขาขาดไปเลยไหมหรืออะไรอย่างไรเพราะว่า
มีเกือบทุกองค์กรที่ขาดคุณสมบัติ หรือจะต้องเหมาพิจารณาในบทเฉพาะกาลทีเดียว

ประธาน : พอดีมี คตง. ท่านหนึ่ง คุณปิยะพันธ์ เขามีหนังสือมาถึงผมโดยตรง
ไม่ทราบที่ท่านอื่นได้หรือเปล่า ท่านประธานอาจจะได้เหมือนกัน ท่านบอกว่าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินตามมาตรา ๒๓๖ แห่งรัฐธรรมนูญนั้น
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเห็นว่ายังมีหน้าที่และอำนาจที่สำคัญ ๒ ประการ ในฐานะองค์กรอิสระ
ที่สมควรได้รับการบัญญัติเพิ่มเติมได้แก่ ๑. การพิจารณาวินิจฉัยผลการตรวจเงินแผ่นดิน
๒. การกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ ประกาศหรือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานของหน่วยธุรการ
ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ในส่วนอายุของกรรมการในองค์กรอิสระนั้น คณะกรรมการ
ตรวจเงินแผ่นดินเห็นควรกำหนดอายุไม่ต่ำกว่า ๔๕ ปี แต่ไม่เกิน ๗๕ ปี คุณปกรณ์มีข้อเสนอใหม่
ในมือ ผมว่าเดี่ยวเราค่อยหารือกับท่านประธานดีไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตท่านประธานในมาตรา ๒๓๔ วรรคสอง
ซึ่งคุณสมบัติของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า ๑๐ ปีเท่านั้นเอง
ขององค์กรอื่น อย่างเช่น ผู้ตรวจการแผ่นดินของ กกต. ต้องมีประสบการณ์ ๒๐ ปี ทำไมอันนี้
น้อยกว่า อันนี้แค่ ๑๐ ปี

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : มีท่านผู้ใดมีความเห็นเพิ่มเติมไหมครับ ๑๐ ปีมันจะน้อยไปไหมครับ ผมดูแล้วมันน่าจะมากกว่านี้ เพราะว่าคณะกรรมการก็มีความสำคัญ ตอนที่ร่างตอนแรกเลย มีความคิดอย่างไรที่ใส่ไว้ ๑๐ ปี จำได้ไหมครับ

เลขาธิการ : ขออนุญาตท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วผมคิดว่าประเด็นนี้ เรื่องระยะเวลาเราพูดกันมาหลายรอบทั้งในทุกอัน อย่างกรณีผู้ตรวจการแผ่นดินที่มีกรณี ๒๐ ปี เพราะว่าเดิมเรากำหนดให้จริง ๆ เรากำหนดว่าไม่เกิน ๓ คน จริง ๆ เราอยากได้คนเดียวด้วยซ้ำไป และที่นี้ท่านประธานก็บอกว่าท่านก็เสนอแนะต่อที่ประชุมว่ากรณีผู้ตรวจการแผ่นดินนั้นจริง ๆ แล้ว ทำหน้าที่ในลักษณะเป็นคนประสานงาน ไม่ใช่เป็นคนไปยุ่งกับเขาไปช่วยเขาแก้ปัญหา ที่นี้คนที่ไปช่วยเขาแก้ปัญหา นี้โดยธรรมชาติก็จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการบริหารราชการแผ่นดิน ดีพอสมควรเพราะฉะนั้นก็เลยกำหนดว่าเป็นหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ไม่น้อยกว่า ๕ ปี แต่พอจะมี คนที่ ๓ ขึ้นมานี้ อีกคนหนึ่งก็ได้แต่คนนี้จะต้องมีประสบการณ์ในการดำเนินกิจการอันเป็น สาธารณะมาแล้ว ที่นี้ถามว่าคนที่จะรู้เรื่องพรรคนี้ดีควรที่จะทำงานมานานเท่าไร เราก็กลัวองค์กร เอกชนจะเข้ามาแล้วทำให้มันวุ่นวายก็ได้กำหนดไว้ในเบื้องต้นคือ ๒๐ ปี อันนี้เป็นของผู้ตรวจการ แผ่นดิน ที่นี้ของในคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเราก็มีปัญหาใหม่ขึ้นมาอีกว่า ผู้ตรวจการแผ่นดิน ถ้าจะเอาระยะเวลา ๒๐ ปี ระยะเวลาที่สมควรควรจะเป็นเท่าไร ถ้าเอา ๒๐ ปีมันก็จะมีปัญหาอีก เพราะปกติเรากำหนดไว้เพียง ๕ ปีเท่านั้นเอง สำหรับผู้บริหาร ที่นี้ก็มีปัญหาว่าแล้วจะเอากี่ปีดี ในเบื้องต้นที่เราประชุมกันทั้งรอบแรกและรอบสองที่ชะอำเราก็บอกว่าเอากลาง ๆ ก็คือว่าให้ ๑๐ ปี อย่างน้อยคนที่มีอายุ ๔๕ ปี บวก ๑๐ ปีขึ้นมาคือ ๕๕ ปีก็ได้มีประสบการณ์ในการตรวจเงินแผ่นดิน มาพอสมควรแล้วในระดับหนึ่ง ซึ่งก็ไม่มากเกินไปแล้วก็อยู่ในวัยที่กำลังตรวจเงินแผ่นดินได้ วางนโยบายอะไรต่าง ๆ ได้ ก็เลยเอาไว้ ๑๐ ปี อันนี้เป็นการพิจารณาที่ผ่านมามีเท่าที่ผมจำได้นะครับ

ประธาน : ปัญหาคือว่าเราจำเป็นจะต้องเซตให้มันเท่ากันหมด มันจะขึ้นอยู่กับ การกิจของแต่ละองค์กรหรือเปล่าเท่านั้นเอง เราต้องดูตัวภารกิจด้วย เพราะว่าการที่จะเซตให้ เท่ากันหมดมันก็อาจจะไปสร้างปัญหาให้เกิดขึ้นอีก

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ศิริรัตน์ ๕/๘

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ขออนุญาต ผมก็จำได้ว่าเราพูดกันแล้วในระยะเวลา
อย่างที่ท่านปรารถนาพูดไว้น่าจะใช่ แต่อย่างไรก็ตามผมขออนุญาตไปดูที่จดละเอียดไว้อีกทีหนึ่ง ผมเอง
ก็จดไว้ตอนที่เราร่วมกัน

ประธาน : ผมว่าเราก็เก็บ ๑๐ ปีไว้ก่อนแล้วกัน เดี่ยวลองหารือท่านอีกทีหนึ่งแล้ว
กันว่าเราจะปรับใหม่ไหม เพราะว่าที่เราพิจารณาครั้งก่อน ๆ คุณปรารถนาพูดมาแล้วฟังดูแล้ว
ผมก็จำได้แล้วพูดกันมาหลายครั้งเหมือนกัน กว่าจะลงไป ๑๐ ปีนี้พูดกันหลายรอบนะครับ ถ้าไม่มี
ใครเห็นเป็นอย่างอื่นขอผ่านไปมาตราอื่นก่อนแล้วกันครับ

เลขานุการ : มาตรา ๒๓๕ จะแก้ไขเป็น ๗ ปี วาระตามมติเมื่อวาน

ประธาน : อันนี้คงไม่มีปัญหาครับ เดี่ยวผ่านไปเลยนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มาตรา ๒๓๖ วรรค ๓ ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษตาม (๕) นี้หากอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด อันนี้ศาลปกครองเขามีข้อเสนอแนะมาว่าอันนี้น่าจะพิจารณาในศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งผมลองเทียบกับเรื่องของคณะกรรมการการเลือกตั้งนี้ ถ้าหากว่าเป็นกรณีซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งมีมติซึ่งไม่ใช่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ในรัฐธรรมนูญ อย่างเช่นคณะกรรมการการเลือกตั้งมีมติลงโทษทางวินัยพนักงานนี้ตามพระราชบัญญัติ กกด. มาตรา ๒๒ ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด อันนี้หลักเกณฑ์ที่เรากำหนดฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดนี้มันก็น่าจะเป็นหลักการเดียวกัน แต่ว่าศาลปกครองเสนอมาว่าน่าจะพิจารณาในศาลปกครองชั้นต้น

เลขาธิการ : เพราะจริง ๆ ที่เราให้เป็นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเพราะว่าคนตรวจก็คือตรวจ สตง. ผู้ว่าการการตรวจเงินแผ่นดินเป็นคนตรวจ พอตรวจเสร็จแล้วก็ให้มีกรณีที่ สามารถพิจารณาโดยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ นอกจากนั้นก็เลยถือว่าเป็นเหมือน แล้วก็ยังมีคณะกรรมการวินัยการเงินการคลังอีกชุดหนึ่งทำหน้าที่พิจารณาในเรื่องนี้อยู่ ก็ถือว่าเป็นการพิจารณาตามหลักในกระบวนการภายในของเขาไปเรียบร้อยแล้วนะครับ เวลาพิจารณาอุทธรณ์เสร็จ กรณีของคณะกรรมการนั้นก็เทียบเท่าได้กับศาลชั้นต้น เราก็เลยให้ไปต่อศาลปกครองสูงสุดนะครับ อันนี้อาจจะประเด็นพิจารณาไม่เหมือนกันครับ

ประธาน : พอไปได้ไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ผมเห็นด้วยนะว่าอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดอันนี้ผมเห็นด้วย เพียงแต่ว่าศาลปกครองเขามีข้อเสนอแนะมาว่าน่าจะไปเริ่มที่ศาลปกครองชั้นต้น

ประธาน : ก็มีเหตุผลนะครับ เพราะว่ามันจะใช้เวลาอีกพอสมควรนะครับกว่าจะขึ้นมาศาลปกครองสูงสุดได้ จำเป็นต้องแขวนใหม่ ไม่จำเป็นต้องแขวนแล้ว ถ้าอย่างนั้นต่อไปครับ

เลขาธิการ : มาตรา ๒๓๗ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเขามีหนังสือมาอยู่ในตารางในเล่มที่ ๓ บอกว่า ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินนี้ควรจะได้มาผู้ซึ่งได้รับการสรรหาจากคณะกรรมการสรรหาในทำนองเดียวกันคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คือเขาไม่อยากจะรับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ก็ต้องทำงานด้วยกัน ไม่อย่างนั้นมาขัดแย้งกันแล้วมันก็เสร็จกันเดียวเป็นอย่างที่ผ่านมา

ประธาน : มีท่านผู้ใดให้ข้อสังเกตไหมครับ ไม่มีก็ผ่านไปครับ

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เลขานุการ : มาตรา ๒๓๘ ก็จะเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน นะครับ เขาก็มีหนังสือขอมา คือขออำนาจสอบสวนหรือไต่สวนความผิดอาญาเกี่ยวกับการทุจริต ก็เหมือนกับองค์กระอิสระอื่น คือขออำนาจสอบสวนคดี

ประธาน : มีท่านผู้ใดมีข้อสังเกตไหมครับ ปปง. อาจารย์อุดมมีไหมครับ ถ้าไม่มี ก็ผ่านไปครับ

เลขานุการ : มาตรา ๒๓๙ ไม่มีครับ

ประธาน : ผ่านไปเลยครับ

เลขานุการ : มาตรา ๒๔๐ ทางสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินมีหนังสือเข้ามา นะครับ มาตรานี้เป็นมาตราที่เราขายกินเป็นประจำ แล้วก็เรามีหนังสือมาบอกว่าควรจะเพิ่มความในวรรคสองเพื่อให้ ป.ป.ช. กกต. หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ สตง. เข้าไปร่วมสอบสวนหรือไต่สวนได้ด้วยนะครับ ซึ่งจริง ๆ ถ้าเขาจะทำร่วมมือกันก็ทำได้อยู่แล้ว และเมื่อวานนี้เราก็ได้เติม มาตรา ๑ เข้าไปว่าให้องค์กระอิสระเขาบูรณาการการทำงานร่วมกัน เพราะฉะนั้นไม่ต้องเขียนตรงนี้ก็ได้อีก อยู่ในบททั่วไปอยู่แล้วครับ

ประธาน : ถ้าไม่มีข้อสังเกตก็ผ่านไปเลยครับ

เลขานุการ : มาตรา ๒๔๑ มีดอกเตอร์เอกพันธ์ ปิณฑวนิช เสนอให้ตัดออก ทั้งมาตรา แต่จริง ๆ เราตั้งใจเพิ่มเข้ามา

ประธาน : จากส่วนไหนครับดอกเตอร์เอกพันธ์

เลขานุการ : ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งสถาบันสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา

ประธาน : ก็มีเหตุผลที่ขอตัดไหมครับ

เลขานุการ : ที่ทางฝ่ายเลขานุการเขาสรุปมาเขาบอกว่าองค์กรดังกล่าวสามารถตรวจสอบและเผยแพร่รายงานต่อประชาชนได้อยู่แล้ว การบัญญัติอำนาจหน้าที่เพิ่มเติมเช่นนี้อาจมองว่าเป็นการกำกับกับการบริหารราชการแผ่นดินอีกทีหนึ่ง เพราะจริง ๆ เราไม่ได้มุ่งหมายอย่างนั้น วัตถุประสงค์ของมาตรานี้ก็คือว่าให้องค์กรตรวจสอบช่วยกันกับรัฐในการดูแลว่าการดำเนินการของรัฐเป็นไปตามกฎหมายวินัยการเงินการคลังหรือไม่ เพื่อให้ประเทศนี้สามารถเดินไปข้างหน้าได้ ไม่ใช่จ้องจับผิดกัน แต่ในกรณีที่เกิดข้อผิดพลาดในเรื่องของการดำเนินงานก็ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเขาสามารถที่จะคุยกันนะครับ แจ้งผลการตรวจสอบไปที่วุฒิสภาเพื่อทราบ และก็เปิดเผยการตรวจสอบต่อประชาชนด้วยนะครับ ก็เป็นเรื่องที่ช่วยกันทำงานมากกว่า ผมเข้าใจว่า

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

ภาวดี ๖/๓

อันนี้เขาไปมองในแง่ของการตรวจสอบการจับผิดเหมือนที่เคยผ่าน ๆ มา ซึ่งมันทำให้ประเทศเราก็อวไปวนมาอยู่ไปไหนไม่ได้ นะครับ ผมคิดว่าอันนี้เป็นมาตราที่เหมาะสมอยู่แล้วนะครับ

ประธาน : แล้วก็ยืนยันในส่วนของเราแล้วกันนะครับ ถ้าไม่มีก็ไปส่วนที่ ๖
เลยครับ

นายศุภชัย ยาวะประภาฯ : ท่านประธานผมขออนุญาตถามฝ่ายเลขาฯ เพื่อความ
เข้าใจหน่อยครับ ที่เขาขออำนาจสอบสวนนี่คือที่ไม่ค่อยเข้าใจก็คือ ถ้าเขาได้อำนาจนี้ไปมันจะเป็น
อย่างไรครับ แล้วไม่ได้อำนาจนี้ไปเขาจะทำงานได้หรือไม่ได้ะไรอย่างนี้ พอจำได้ว่าคง discuss
กันแล้วแต่ว่าความจำมันไม่ดีครับ อยากได้ความรู้ตรงนี้เพิ่มเติมครับ

เลขาธิการ : ขออนุญาตท่านประธานครับ ในหน่วยงานองค์กรอิสระเกือบทุก
หน่วยต้องการเพิ่มอำนาจสอบสวนเข้าไปซึ่งเดิมเขาไม่มี เขามีอำนาจในการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วก็
ส่งเรื่องไปตามกระบวนการตามปกติ สิ่งที่เขาขอมาอยู่ ๒ เรื่องก็คือ ๑. อำนาจสอบสวน ซึ่งเขาจะได้
ดำเนินการสอบสวนในคดีอาญาได้เอง อันที่ ๒ ที่เขาขอก็คือ

นายศุภชัย ยาวะประภาฯ : ตรงนี้แปลว่าอะไรครับ คือดำเนินการสอบสวน
ในคดีอาญานี้ในความหมายแบบชาวบ้านเข้าใจแปลว่าอะไรครับ

เลขาธิการ : แปลว่าอำนาจตำรวจครับ

นายศุภชัย ยาวะประภาฯ : แล้วทำแบบตำรวจได้อย่างนี้ใช่ไหมครับ ไปจับได้
ไปเอามา

นายอัชพร จารุจินดา : ไปสอบสวนเลยโดยไม่ต้องรอให้ตำรวจสอบสวน

เลขาธิการ : คือทำแบบตำรวจโดยไม่ต้องบอกตำรวจครับ แล้วก็ต้องการฟ้อง
คดีอาญาต่อศาลได้ด้วยตนเองโดยไม่ผ่านพนักงานอัยการซึ่งมันผิดหลักของที่เรายึดถือกันมา

นายศุภชัย ยาวะประภาฯ : ผมสรุปเพื่อความเข้าใจของตัวเองอย่างนี้ผิดไหมครับ
ถ้าให้อำนาจสอบสวนไปนี่แปลว่าเขาสามารถที่จะทำการสอบสวนได้คล้าย ๆ กับตำรวจ แล้วก็
สามารถที่จะเสนอฟ้องศาลได้โดยไม่ต้องผ่านอัยการแบบนี้เลยใช่ไหมครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ก็คงขอมากไว้ก่อน ถ้าไม่มีก็ผ่านไปครับ

เลขาธิการ : ก็เป็นเรื่องคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้เราให้ออกเป็น
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญไปแล้วใช่ไหมครับ เพราะว่าอันนี้เขาขอมา ที่นี้ในส่วนของ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

ภาวดี ๖/๔

วาระการดำรงตำแหน่งนี้ ในร่างมาตรา ๒๔๒ วรรคสามเราให้ไปอยู่ในกฎหมาย ที่นี้วาระนี้เราได้หารือกันแล้วว่าให้เป็น ๗ ปีเหมือนกันหมด ถ้าเราไม่เขียนวาระไว้ในตรงนี้นี้กฎหมายลูกนี้ซึ่งไม่รู้ว่าจะตอนไปออกกฎหมายลูกนี้กฎหมายลูกจะเขียนตามใหม่ ในส่วนของวาระการดำรงตำแหน่งนี้ ผมยังคิดว่าน่าจะเติมเป็นวรรคสามทำนองเดียวกับร่างมาตรา ๒๓๕ ของกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คือเขียนไว้เลยในรัฐธรรมนูญว่ามีวาระการดำรงตำแหน่ง ๗ ปี ที่นี้ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนนี้ต้องโปรดเกล้าแต่งตั้งหรือเปล่านั้น คือกฎหมายของเขานี้

นายอัชพร จารุจินดา : มีอยู่แล้วตามมาตรา ๒๔๒ วรรคแรกครับ

ประธาน : ถ้าใส่วาระก็ต้องใส่ในมาตรานี้ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือวาระนี้น่าจะใส่ในรัฐธรรมนูญนะครับ เพราะถ้าเราจะเอา ๗ ปีเหมือนกัน เดียวไปออกกฎหมายลูกไป สนช. เขาอาจจะบอกว่าเอา ๖ ปีเหมือนเดิมก็ไม่ตรงหลักการเรา

เลขานุการ : คือจริง ๆ แล้วเรื่องคุณสมบัติลักษณะต้องห้ามที่เราไม่ได้เขียนอะไรไว้เลยในนี้เพราะว่าเขาบอกว่ามันต้องเป็นไปตาม Paris Principles ซึ่งเราเคยเอามาดูกันทีหนึ่งแล้ว แล้วก็มันก็จะมีในรายละเอียดซึ่งมันจะเปลี่ยนแปลงได้ เหตุที่เราไม่ได้ใส่เป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตั้งแต่ในชั้นแรก เพราะว่าเราอยากจะทำให้มันเป็นไปตามกฎหมายปกติจะได้แก้ไขได้ง่าย ถ้าเกิดว่าหลักการในทางระหว่างประเทศในเรื่องนี้เปลี่ยนแปลงไป ก็เลยไม่ได้กำหนดไว้ ที่นี้ถ้าไปกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ไม่แน่ว่าถ้าอีกหน่อยเขาจะมีการเปลี่ยนแปลงทางข้อตกลงระหว่างประเทศ อาจจะต้องมาแก้รัฐธรรมนูญ ซึ่งอันนี้เป็นองค์กรที่แปลกกว่าคนอื่นนะครับ มันมีลักษณะเฉพาะของมันเอง ก็เลยไม่ได้ใส่เรื่องวาระไว้

ประธาน : ซึ่งเราจำเป็นที่จะต้องทำตามใน Paris Principles ในทุกกรณีหรือเปล่านั้นในทุกมาตราหรือเปล่านั้นมันมีบทบัญญัติที่เราไปลงนามไว้ที่เป็นภาคีว่าเราจะต้องปฏิบัติตามทุกข้อของเขาหรือเปล่าครับ

เลขานุการ : ก็เป็นไปตาม ICCPR ครับ

ประธาน : เพราะว่าถ้าคนถามมาเราก็ถ้าไม่ทราบว่าจะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของที่เราไปลงนามไว้ใน Paris Principles

เลขานุการ : คือเราเป็นภาคีของ ICCPR ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนในระดับประเทศ เขากำหนดไว้ว่าจะต้องมีเงื่อนไขอะไรบ้าง ซึ่งก็มีการ

เปลี่ยนแปลงได้ครับ ไม่ถึงกับบ่อยแต่มันมีการเปลี่ยนแปลงได้ อันนี้ถ้าเรา fix ไว้ในรัฐธรรมนูญ เดียวมันจะเกิดปัญหาตายตัวและแก้ยาก

ประธาน : ถ้าไม่มีอะไรก็ผ่านได้ครับ นอกจากว่าวาระเราจะใส่ไปหรือเปล่านั้นได้ เหมือนกับองค์กรอิสระอื่น ๆ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ผมว่าในส่วนของวาระนี้น่าจะกำหนดในรัฐธรรมนูญ ส่วนเรื่องอย่างอื่นนี้ก็ไปอยู่ในกฎหมายพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ แต่วาระนี้มันน่าจะ กำหนดไว้เหมือนกับองค์กรอิสระอื่น

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ผมก็เห็นด้วยนะครับ น่าจะกำหนดไว้ไม่อย่างนั้นจะ แปลกอยู่องค์กรเดียวใช้ใหม่ครับ องค์กรอื่นเขามากันหมด เราเห็นสมควรเท่าไรเราก็กำหนดไว้

ประธาน : เพราะการที่เราไม่ใส่คุณสมบัติและอะไรต่าง ๆ นี้คนเขาก็คงสงสัยแล้ว ถ้าเขาไม่ทราบว่ามีข้อกำหนดอย่างไรที่เราไม่ใส่ไว้เขาก็คงต้องถามกัน

เลขานุการ : ถ้าอย่างนั้นจะทิ้งไว้ก่อนไหมครับประเด็นวาระอันนี้

ประธาน : มันเป็นเรื่องเดียวกันถามท่านประธานอีกทีหนึ่งครับ

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ขออนุญาตครับ เมื่อกี้ท่านปกครองว่าเปลี่ยนแปลง แต่ไม่บ่อยใช้ใหม่ ICCPR อะไรนั้น ย่อมาจากอะไรครับคำเต็ม

เลขานุการ : ย่อมาจาก international covenant on civil and political rights

ประธาน : เชิญมาตราต่อไปเลยครับ

เลขานุการ : มาตรา ๒๔๓ คณะกรรมการสิทธิฯ ขอเติมเรื่องความคุ้มกันตามที่ กฎหมายบัญญัติ เพราะประกันความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่

นายอุดม รัฐอมฤต : ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่ามาตรานี้ซ้ำกับมาตรา ๒๑๑ ในสาระบางส่วนคือตอนต้นนะครับ ที่ไม่ซ้ำก็คงมีตอนท้ายเรื่องคำนึงถึงความผาสุกของประชาชน ชาวไทย ผมยังคิดว่าไม่น่าจะบัญญัติให้ซ้ำกัน เพราะว่ามาตรา ๒๑๑ ก็เขียนไว้แล้ว

ประธาน : จริง ๆ ถ้าทำตามปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตเที่ยงธรรมและความผาสุกนี้มัน ก็มาตามมาเองผมว่ามันพุ่มเพื่อไปหน่อยนะครับ อาจจะตัดได้ทั้งหมดด้วยซ้ำไป

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มาตรา ๒๔๓ นี้จะไปปรับปรุงรวมอยู่กับมาตรา ๒๑๑ อย่างที่ท่านอาจารย์อุดมว่า อาจจะเพิ่มต่อจากปราศจากอคติทั้งปวง ในการใช้ดุลพินิจ และ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

ภาวดี ๖/๖

คำนี้ถึงความผาสุกนี้ แต่ไปใส่ไว้ในมาตรา ๒๑๑ ในวรรคสองนี้มันก็จะครบหมด ถ้าใช้กับองค์กร
อิสระทุกองค์กร

ประธาน : จะประหยัดไปมาตราหนึ่งเป็นผลงานเลยนี่ก็เลยเป็นสร้อย

พลเอก อภิภูธร เจริญพานิช : เรียนท่านประธานครับ ถ้าอย่างนั้นมาตรา ๒๑๑
วรรคสองนี้น่าจะเติมคำว่าสุจริตเที่ยงธรรมไปอีกคำหนึ่งครับ

ประธาน : เราใส่ไปนะครับ เดียวว่ากันอีกทีครับ ของเดิมนี้ถ้าเป็นของ กกต. นี้
จะใช้คำว่าสุจริตเที่ยงธรรม ฉะนั้นมาไว้อันนี้ก็อยู่องค์กรอิสระก็น่าจะได้

เลขานุการ : ขออนุญาตไปที่มาตรา ๒๔๔ ที่มีพูดถึงกันอยู่มากก็คือ (๔) นี้ครับ

ประธาน : มีใครตั้งประเด็นใหม่ครับใน (๔)

นายประพันธ์ นัยโกวิท : (๔) นี้เป็นเรื่องที่ท่านประธานท่านเน้นเพิ่มไว้

ประธาน : เชิญท่านภุมรัตน์ครับ

นายภุมรัตน์ ทักษาดิพงษ์ : อันนี้เราจะย้อนไปถึงที่เราเคยคุยกันนะครับ ตอนที่
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนมาชี้แจงที่นี้ก็คือว่า องค์กรสิทธิมนุษยชนที่เป็นเอ็นจีโอนี้เขาจะ
รายงานสถานการณ์เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยเป็นระยะเวลาและตามสถานการณ์
บางครั้งก็มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติประจำประเทศไทยก็ทำรายงานขึ้นมา
ซึ่งบางที่มันก็มีบางส่วนไม่ตรงกับข้อเท็จจริง คือมีความผิดพลาดนะครับ แล้วก็ในแต่ละปีกระทรวง
การต่างประเทศของสหรัฐก็จะออกรายงานประจำปีและมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยด้วย
ถ้าอันไหนเป็นเรื่องจริงเราก็ไม่ว่าอะไร แต่มันหลายอย่างที่เดียวที่มันไม่เป็นเรื่องจริง และก็ไม่มีใคร
ที่จะออกมาชี้แจงตอบโต้กันครับ บางครั้งก็จะมีกระทรวงการต่างประเทศชี้แจงออกมา แต่เราก็
อยากจะให้องค์กรสิทธิมนุษยชนของเรา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของเรานี้ นอกเหนือจะ
ตรวจสอบสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศแล้วก็ควรจะดูการรายงานของต่างประเทศเกี่ยวกับ
สถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศไทยด้วยว่ามันตรงไม่ตรงอย่างไร และถ้าไม่ตรงก็ควรจะชี้แจง
ข้อเท็จจริงให้เขาทราบนะครับ ที่นี้สำหรับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติคณะนี้ผมเห็นว่ามี
แนวโน้มที่ดี เพราะว่าตัวท่านประธานเองเมื่อประมาณสักเดือนหรือเดือนกว่า ๆ ที่ผ่านมาได้ชี้แจง
เรื่องสถานการณ์สิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มันมีการฆ่าฟัน
ประชาชนที่บริสุทธิ์ไม่รู้โอ้ไหนโอ้ไหนอะไรเลย ผมคิดว่านี่เป็นครั้งแรกที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
ของไทยในรอบหลายปีที่ทำรายงานอันนี้เสนอต่อประชาชน ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ดีนะครับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

ภาวดี ๖/๗

ที่นอกเหนือจากทำรายงานประจำปี ทำรายงานครึ่งปีแล้ว ถ้าหากมีอะไรที่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงในประเทศไทยนี้เขาก็ควรจะคล้าย ๆ ว่า react ตามสถานการณ์นั้น โดยทันที อย่าให้ต่างชาติเขามาถกฉวยเสียก่อนแล้วเราก็ตามไปแก้ไขทีหลังนะครับ ผมคิดว่าใน (๔) คือชี้แจงแถลงข้อเท็จจริงในกรณีที่มีการรายงานสถานการณ์ที่ไม่ถูกต้องโดยต่างประเทศหรือในประเทศอะไรก็แล้วแต่ แล้วตัวเองก็จะต้องช่วงชิงในการแถลงข้อเท็จจริงเสียก่อนนะครับ

ประธาน : ที่ผมเห็นว่าควรจะปรับปรุงเพิ่มโดยทันต่อสถานการณ์อะไรต่าง ๆ นี้ เพราะอันนี้มันไม่ได้บอกว่าจะชี้แจงมันช้าหรือเร็วแค่ไหน ถ้าเราไปบอกทำให้โดยทันห่วงที่ต่าง ๆ นี้มันก็จะดีขึ้น เพราะว่าถ้าเราชี้แจงช้ามันก็จะช้าเกินไป จนกระทั่งต่างประเทศเขาเข้าใจผิดนะครับ ถ้าเราชี้แจงได้เร็วเท่าไร รวบรวมข้อเท็จจริงได้เร็วเท่าไรและชี้แจงไปนี้มันก็จะแก้ไขสถานการณ์ให้ดีขึ้นได้ อาจจะเต็มสัปดาห์หนึ่งก็คือว่า อย่างทันห่วงที่ หรือว่าโดยเร็วนะครับ

เลขาธิการ : ท่านประธานจะให้เติมตรงไหนนะครับ

ประธาน : ชี้แจงแถลงข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและโดยเร็ว หลัง ถูกต้องโดยเร็ว หรือว่าอย่างทันห่วงที่ อะไรทำนองนั้น เอาภาษากฎหมายที่สวย ๆ เพราะ ๆ แล้วกัน กฎฎีกาทำได้หมดครับ

เลขาธิการ : ประเด็นที่คณะกรรมการสิทธิฯ ยกขึ้นมาจริง ๆ แล้วเป็นเรื่องมาตรา ๒๔๔ จะเป็นเรื่องหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิ ซึ่งคณะกรรมการสิทธิบอกว่ากรณีนี้เรื่องการชี้แจงข้อเท็จจริงนี่จริง ๆ แล้วเป็นหน้าที่รัฐที่จะต้องทำ เขาไม่มีหน้าที่นี้ เขามีหน้าที่ให้คำแนะนำที่ถูกต้องในการชี้แจงข้อเท็จจริง ซึ่งผมคิดว่ามัน

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : ข้อมูลมันอยู่ที่เขาหมด แล้วเขาจะให้ใครชี้แจงล่ะ ถ้าเขาไม่ชี้แจงเอง เพราะจริง ๆ แล้วเขาจะต้องรวบรวมข้อเท็จจริงต่าง ๆ ให้กระทรวงการต่างประเทศด้วยเพื่อให้ กระทรวงการต่างประเทศไปชี้แจงตามสถานทูตไทยในต่างประเทศให้รัฐบาลต่าง ๆ ที่เรามี สถานทูตอยู่ชี้แจงอีกทีหนึ่ง อันนั้นก็อาจจะเข้าไปด้วยเข้าไปแต่ว่าเขาเองก็มีหน้าที่ชี้แจงโดยตรงเลย แล้วก็อีกอย่างหนึ่งก็ให้ส่งข้อมูลต่าง ๆ ให้กับกระทรวงการต่างประเทศเลยนะครับ ถ้าทำงาน ประสานกันได้เราก็จะสามารถที่จะทำให้สถานการณ์ต่าง ๆ มันไม่บานปลาย และทางฝ่าย ต่างประเทศเขาก็จะได้เข้าใจตามสถานการณ์ตามข้อเท็จจริงจริง ๆ ไม่ถูกบิดเบือน ไม่อย่างนั้น จะถูกฉกฉวยจากพวกเอ็นจีโอต่าง ๆ ที่เขาคอยจ้องอยู่แล้ว แล้วเราก็จะเสียเปรียบทุกที ทำอะไร มันจะซึกซึกกว่าเขาอยู่เสมอเลยนะครับ

พลเอก อัฐพร เจริญพานิช : ขออนุญาตครับท่านประธาน ถ้าอย่างนั้นมันน่าจะ เป็นการแถลงข้อเท็จจริงในเบื้องต้นนะครับ คือหมายความว่าแล้วต้องรวบรวมหรือทำรายงาน ให้กับกระทรวงการต่างประเทศหรือรัฐบาลเพื่อที่จะแถลงเป็นทางการต่อไป เพราะฉะนั้นอันนี้ ของเขาน่าจะเป็นในเบื้องต้นใหม่ครับ

ประธาน : เขาน่าจะรู้โดยธรรมชาติการทำงานของเขาเราก็จะไปบังคับเขา ผมก็ว่า อาจจะไม่ค่อยจะถูกต้องเท่าไร ผมเข้าใจอยู่แล้ว โดยธรรมชาติเขาจะต้องส่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพราะว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องของระหว่างประเทศที่เขาจะมากดดันเรา เขามีหน้าที่โดยสัญญาตัญญาณของเขา ที่จะต้องส่งข้อมูลให้กับกระทรวงการต่างประเทศอยู่แล้วนะครับ หรือว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในประเทศไทยเอง

เลขานุการ : กราบเรียนท่านประธานครับ ประเด็นของผมก็คือคำที่ใช้ตัวเอง คือ ชี้แจงแถลง ที่เขากำลังโต้แย้งเราอยู่ว่าเขาไม่มีหน้าที่ที่จะต้องไปชี้แจง ต้องไป defend แต่ผมคิดว่า เขามีหน้าที่ที่จะต้องรายงานข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ซึ่งเขาก็ต้องรายงานตาม (๑) อยู่แล้ว ถ้ากรณีนี้ เราจะใช้คำใน (๑) มาจะได้ไหมว่าเขาจะต้องรายงานข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง คือเปลี่ยนจากการชี้แจง แถลงเป็นรายงาน แค่นั้นเอง ก็คือมันจะ soft ลงนิดหนึ่ง แต่ว่ายังคงภารกิจของเขา ได้ของเราด้วย

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

แต่ว่าพอไปชี้แจงแถลงมันเหมือนกับว่าเป็นหน้าที่ของรัฐเกินไป ผมขออนุญาตเสนอถ้อยคำนิดเดียว
นะครับ

ประธาน : เราเอารัฐธรรมนูญบังคับเขาเลย เชิญท่านภุมรัตน์ครับ

นายภุมรัตน์ ทักษาดิพงษ์ : จริง ๆ แล้วเราอยากจะให้เขามีบทบาทบ้าง เพราะว่า
ในเรื่องของข้อเท็จจริงกระทรวงการต่างประเทศกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเขาทำงานประสานกัน
อย่างใกล้ชิด อะไรที่เกิดขึ้นภายใน ๑ หรือ ๒ วันเขาจะรู้หมด และกระทรวงการต่างประเทศ
ก็สามารถที่จะแสดงบทบาทได้ แต่ในกรณีนี้เราอยากให้ทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนซึ่งทำ
ในเรื่องสิทธิมนุษยชนโดยตรง ได้มีบทบาทจะเป็นเรื่องของการรายงานข้อเท็จจริงหรืออะไรก็แล้วแต่
เพราะว่าถ้าเขาพูดมันก็มีน้ำหนัก ถ้าบอกกระทรวงการต่างประเทศพูดถึงแม้ว่าจะเป็นความจริง
คนก็อาจจะบอกว่าอันนี้เป็นของรัฐพูดไปนี่ ถ้าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเขาพูดในข้อความ
เดียวกัน น้ำหนักมันจะมากกว่าต่อต่างประเทศและต่อสังคม

ประธาน : อย่างกรณีให้เห็นชัด ๆ ในกรณีของอูยกูร์ ในกรณีของแรงงานทาส
แรงงานเด็กและผู้ลี้ภัยต่าง ๆ ที่เอาเข้ามา โรฮิงญาหรืออะไรต่าง ๆ มันทำเข้าไป แล้วก็จริง ๆ แล้ว
คำว่า รายงานข้อเท็จจริง มันจะน้อยไปด้วยเข้าไป เชิญครับ

นางจรี วิจิตรวาทการ : ดิฉันคิดว่าเห็นด้วยกับท่านภุมรัตน์กับท่านรองฯ ว่า ถ้าเรา
ใช้คำว่า ชี้แจง แต่อาจจะไม่ต้องแถลงได้ไหม ชี้แจงและรายงานข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง คำว่า ชี้แจง นี้
มีประโยชน์หลายอย่างคือไม่ใช่เฉพาะต่างประเทศ แต่ว่าเราชี้แจงให้คนไทยได้รับทราบด้วย การที่
เราจะเข้าใจปัญหาเรื่องสิทธิมนุษยชนอย่างลึกซึ้งจะต้องมีการสื่อสารกับสังคมไปเรื่อย ๆ จะได้ว่า
เราทำอะไรถูกหรือไม่ถูกอย่างไร หรือคนอื่นมากล่าวหาเราผิดถูกอย่างไร เพราะฉะนั้นการชี้แจง
และรายงาน ดิฉันคิดว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้องและควรที่จะทำ ถ้าแถลงเขาก็อาจจะกลัวว่าไปช่วย
รัฐบาลมากเกินไป เลยแถลงอะไรอย่างนั้น เป็นอะไรที่มันทำให้ compromise ความเป็นกลาง
ของเขา แต่ถ้าชี้แจงและรายงานนี้ไม่น่าจะผิดแล้วเขาก็ควรที่จะทำในอดีตที่ผ่านมา รู้สึกว่าบทบาท
เหล่านี้ในการสื่อสารต่อสังคมมันน้อยเกินไป เรามีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มาทั้งหมด

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เราอยากให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ให้ความรู้ความเข้าใจให้อะไรต่าง ๆ มันจะต้อง educate สังคม สร้าง create awareness ให้เข้าใจในมิติเหล่านี้เพื่อให้มันซึมซับดูดซึมเข้าไปให้ทุกคนทั้งสังคมเข้าใจมิติ แต่ไม่ได้จะให้เขากลายเป็นเครื่องมือของรัฐบาล เขาคงกลัวอย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าตัดแกลงออกนี้ก็ น่าจะโอเคนะคะ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ขออนุญาตครับ ท่านอาจารย์จรีครับ ผมเข้าใจใน sense เดียวกับคุณปรกรณ์ว่าที่เขากลัวคือกลัวคำว่า ชี้แจงและแกลง คือชี้แจงมันมี sense ของการทำแทนหน่วยงานต่าง ๆ

นางจรี วิจิตรวาทการ : ชี้แจงสำหรับดิฉันหมายถึงชี้แจงให้สังคมและประชาชน ได้รับทราบ

นายอัชพร จารุจินดา : ใช่ครับ ในความรู้สึกของเรามันเป็นอย่างนั้น ที่นี้ผมคิดว่า มันอาจจะชี้แจงแกลงก็ดีหรือว่ารายงานมันมีต่อใครไหม คืออย่าง (๑) มันก็ต่อหน่วยงานของรัฐ ในนี้ต่อสภาคณะรัฐมนตรีมาเรื่อย ที่นี้พออันที่ ๔ มันลอย ๆ อยู่ ผมคิดว่าถ้าเรามีตัวมารับสักรตัว แล้วอะไรทำนองนั้น ผมว่ามันน่าจะไม่ใช่ต่อประชาชนครับ คือตอนความตั้งใจก็คือให้เขาออกมาพูด ถ้าใครมากล่าวหาในสิ่งที่ไม่ถูกต้องเขาก็อาจจะออกทีวีมาพูดก็พอแล้วว่าจริง ๆ แล้วมันเป็นอย่างนี้

นางจรี วิจิตรวาทการ : สังคมมีสิทธิได้รับรู้รับทราบ ดูว่ามีอะไรเกิดขึ้น

นายอัชพร จารุจินดา : แค่นั้น ไม่ต้องต่อใครหรอกครับ เราไม่ได้มุ่งหวังที่จะต่อใคร เพียงแต่ว่ามีคนมาพูดในฐานะที่เป็นคนดูแลสิทธิมนุษยชนเมืองไทยและเป็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คือชาติไทย ก็คงจะต้องออกมาช่วยพูดว่าจริง ๆ แล้วที่ถูกต้องเป็นอย่างไร เพราะเรามีข้อความกำกับตอนท้ายว่ารายงานที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม ถ้ารายงานเขาถูกต้องมาแล้วก็ไม่ต้องออกไปพูดอะไร แต่ถ้ารายงานไม่ถูกต้องรายงานเท็จใส่ความเราต้องการให้องค์กรนี้พูดให้ในนามประเทศไทยหน่อยว่าได้ตรวจสอบแล้วมันไม่เป็นอย่างที่บุคคลรายงานเท็จนั้นเลย เป็นต้น

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : คือความหมายเจตนารมณ์ของข้อนี้คือชี้แจงให้สาธารณชนรับทราบ
ตลอดจนหน่วยงานเอ็นจีโอเกี่ยวกับเรื่องของสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ ที่อยู่ในประเทศไทยได้รับทราบ
เป็นการ publicize เลย ต่อสาธารณชนเลย แล้วเขาก็เอาไปรายงานเอง เพราะว่าเป็นหน่วยงานที่
ถูกต้องและเป็นการพิสูจน์ได้ที่จะรายงาน ไม่ใช่ทำให้โฆษกรัฐบาลรายงาน ในเบื้องต้นนั้นก็ให้
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ รายงานเลย แล้วอันนี้มันจะมีผลในทางบวกเลยนะครับ

นายภัทร คำพิทักษ์ : พี่อ้อพรครับ ถ้ารายงานเลย ๆ จะได้ไหม หรือว่าต้องชี้แจงด้วย

นายอ้อพร จารุจินดา : คือถ้าเราเน้นหนักคือเน้นหนักเรื่องชี้แจง จะไปทำรายงาน
เป็นลายลักษณ์อักษรก็แล้วแต่ แต่การชี้แจงให้ออกไปชี้แจงให้หน่อยเพราะว่าน้ำหนักเขาจะมี
น้ำหนักมากกว่ากระทรวงการต่างประเทศซึ่งอาจจะมองว่าเป็นคนของรัฐบาล

ประธาน : ในกรณีที่ว่ามันปิดเบือนข้อเท็จจริงถ้าบอกว่าออกมาเราก็ชี้แจงว่า
อันนั้นไม่จริงนะ กรณีนั้นไม่จริงนะ แต่ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องคือเป็นอย่างนี้แล้วก็เราทำรายงาน แล้วก็
รายงานต่อไปโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเอ็นจีโอต่าง ๆ ที่อยู่ในประเทศไทย

นายอ้อพร จารุจินดา : คิดว่าไม่น่ากังวลเพราะเรามีคำจำกัดความว่าไม่ถูกต้อง
ถ้าเขาเห็นว่าไปรายงานที่สิทธิมนุษยชนองค์กรอื่นเขารายงานมันถูกต้องแล้ว เขาก็ไม่ต้องเอาไปใช้
อันนี้ เขาก็รับไปว่าถูกต้อง องค์กรนั้นเขาถูกต้อง แต่ว่าถ้ามันปิดเบือนก็ให้ออกมา เป็นหน้าที่ของเขา
ได้ครับ

ประธาน : พอใจไหมครับคุณภัทร พอใช้ได้นะครับ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ได้ครับ ผมคิดว่า (๓) ที่เขาขอมา

ผมว่ามันน่าจะเป็นประเด็นที่เราน่าจะพิจารณา เพราะว่าเขาบอกว่ามันจะได้สอดคล้องกับหลัก
ปารีสในเรื่องของการส่งเสริมและคุ้มครอง เพราะอันนี้มันเป็นหลักการใหญ่ของเขา อันนี้ผมว่า
น่าจะให้เขา นะครับ

ประธาน : มันมีใน (๕) เราพูดเรื่องสร้างเสริมทุกภาคส่วน จริง ๆ ผมชอบคำว่า
educate ที่อาจารย์จรีพุดไว้เมื่อสักครู่นี้ เพราะว่าถ้าเรากระตุ้นให้มี awareness ของสังคมไทย

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ศิริรัตน์ ๗/๕

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

ตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิมนุษยชน เขาก็ให้การศึกษาในทุกระดับเลยตั้งแต่เด็กมาเลยว่า สิทธิมนุษยชนมันสำคัญแค่ไหน มันก็จะสมบูรณ์ยิ่งขึ้นใน (๕) นี้

เลขานุการ : โดยตัว (๕) ที่เขียน ผมเข้าใจว่าน่าจะเป็นเรื่อง educate ของสังคม อยู่แล้วครับ

นางจรี วิจิตรวาทการ : ด้วยวิธีต่าง ๆ ไม่จำเป็นจะต้องในโรงเรียน มันมีหลาย ๆ วิธี

เลขานุการ : ไม่จำเป็นจะต้องเป็นเรื่องของการศึกษาซึ่งอบรมอย่างเดียว

นางจรี วิจิตรวาทการ : แต่ในการศึกษามันมีความสำคัญเพราะว่าเราไม่มีเลย

ประธาน : ท่านประธานเองใช้คำว่า สร้างเสริม ผมจำได้นะครับ ถ้าคิดว่ามันครอบคลุม แล้วก็ น่าจะไปได้นะครับ มีท่านผู้ใดมีข้อสังเกตใหม่ที่จะทำให้มันสมบูรณ์ยิ่งขึ้นนะครับ รู้สึกว่า จะหมดองค์กระอิสระแล้วใช่ไหมครับ

เลขานุการ : มัน ๑๗.๐๐ นาฬิกา นิด ๆ แล้วนะครับ

ประธาน : องค์กรอัยการครับ ท่านประพันธ์รออยู่

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านประธานครับ แล้ว (๑) กับ (๒) เราดูใหม่ครับ ของเรา มันคุมอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าเขาอยากจะทำขยายออกมา อันที่ ๑ ก็คุมอยู่นะครับคุณปรกรณ์

เลขานุการ : เขาขอเพิ่มความละเอียดลงไปเกี่ยวกับเรื่องการทำหรือการละเลย การกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทย เป็นภาคี ซึ่งจริง ๆ เขามีหน้าที่ในเรื่องนี้อยู่แล้ว และเรื่องการละเมิดสิทธิมนุษยชนทุกกรณีคือ เราไม่ได้ระบุเป็นสิทธิมนุษยชนตามพันธกรณีหรือไม่เพราะว่าสิทธิมนุษยชนเป็นเรื่องที่ไม่มีพรมแดน เราก็เลยบอกว่าเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนทุกกรณีโดยไม่ล่าช้า

นายภัทร คำพิทักษ์ : ที่นี้คำว่า ผลเคราะห์ร้าย ผมคิดว่ามันมีประเด็นใหม่ครับ ถ้าตัดออกมันน่าจะกว้างกว่าใหม่ครับ

ประธาน : เราเคยใช้ว่าผลกระทบใหม่ในมาตราอื่น

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เลขานุการ : กราบเรียนท่านประธานคือเรื่องการละเมิดสิทธิมนุษยชน ผลที่ได้รับ
มันไม่มีผลที่อยู่แล้ว มันเป็นผลร้ายอยู่แล้ว ท่านประธานก็เลยใส่คำว่า ผลร้ายลงไปนี้ทางที่เขาเสนอ
เขาเสนอให้ตัดคำว่า ร้าย ออก แค่นั้นเอง

ประธาน : ผมก็เห็นด้วยว่าคำนี้มันฟังแล้วมันไม่เพราะนะครับ

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ผมขออนุญาตอย่างนี้นะครับ ผมยังติดใจเมื่อสักครู่นี้
ท่านประธานพูดมา เต็มคำว่า อย่างทันท่วงทีหรือโดยเร็ว ท่านปรกรณ์ครับ ขออนุญาตดูนิดหนึ่ง
ตรงที่ว่าอย่างทันท่วงทีโดยไม่ชักช้า คือเห็นท่านประธานพูดว่าอย่างทันท่วงทีหรือโดยเร็ว แต่ที่นี้
ท่านปรกรณ์เขียนว่าโดยไม่ชักช้ามันเท่ากับโดยเร็วไหมครับ หรือว่าโดยเร็วมันเร็วกว่า มันเท่ากัน
หรือเปล่า ถ้าโดยเร็วกับโดยไม่ชักช้ามันจะเท่ากันไหม

เลขานุการ : มันเป็นเรื่องกรอเบร้งรัดการดำเนินการครับ คือไม่ได้ระบุเวลา ไม่ได้
ระบุอะไร เพียงแต่บอกให้ทำเป็น prompt action เท่านั้นเอง หรือ as soon as possible
แค่นั้นเอง มันไม่ได้บอกอะไร เพียงแต่ถ้าเกิดว่ามีกรณีอย่างนี้ขึ้นมาก็คงต้องมีการรายงาน
ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องออกไปเท่านั้นเองครับ

ประธาน : ไม่ใช่ promptly หรือครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : (๑) ที่ว่าผู้ได้รับผลร้ายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน
ถ้าไปเทียบเคียงกับมาตรา ๒๕ นี้ะครับ ตอนนั้นใช้คำว่า ได้รับผลร้ายเหมือนกัน ผมเสนอขอแก้เป็น
ได้รับความเสียหาย มันน่าจะเขียนเหมือนกันหรือเปล่าเพราะมันเกี่ยวกับเรื่องการถูกละเมิด
เหมือนกัน ในมาตรา ๒๕ วรรคท้ายที่แก้ไข

นายอัชพร จารุจินดา : ละเมิดสิทธิมนุษยชน บางทีมันไม่ใช่เกิดความเสียหาย

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มันจะเสียหายอย่างไรครับ มันละเมิดสิทธิเขา

เลขานุการ : คือมันไม่ได้ก่อให้เกิดผลความเสียหายโดยตรงทีเดียว อย่างเช่นกรณี
การไม่รับเข้าทำงานอย่างนี้ อย่างกรณีที่สอบผู้พิพากษาอัยการ รอบนั้น จริง ๆ แล้วถามว่าเขาเสียหาย
หรือไม่ จริง ๆ เขามีสิทธิที่จะสอบหรือเปล่า เขายังไม่ได้รับความเสียหาย หรือว่าเขาถูกละเมิด

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

อันนี้พอใช้คำว่า ได้รับความเสียหายมันจะแคบ มันต้องเฉพาะคนที่ได้รับความเสียหายเท่านั้น แต่ถ้าได้รับผลร้ายอย่างที่ท่านประธานท่านเสนออีกคือว่ามันเป็นผลจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน ไม่ว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายหรือไม่ แต่มันเป็นผลร้ายต่อตัวผู้ถูกละเมิดแล้ว

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ตัดใจครับถ้ามีเหตุผลอย่างที่ว่า แต่ผมว่าความเสียหายมันเป็นความเสียหายรวมทั้งความเสียหายทางจิตใจด้วยครับ เรื่องละเมิดมันใช้

เลขานุการ : ทิ้งไว้ก่อนก็ได้ครับ ไม่เป็นอะไร

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านประธานครับ คือถ้าดูความก่อนหน้านั้นคือว่าอันนี้มันรวมถึงการเสนอแนะมาตรการแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันเพราะฉะนั้นผมคิดว่าพอป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน ผมเข้าใจว่าคำที่เขาอยากจะให้ตัดคำว่า ร้าย ออกนั้นมันเป็นผลกระทบโดยรวม

ประธาน : แต่ผมก็เสนอผลกระทบนะครับ แต่ว่าท่านคณะกรรมการกฤษฎีกาท่านบอกท่านก็อธิบายความหมายของท่านออกมาให้เห็นแล้วครับ

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ขออนุญาตนะครับ ผลร้ายมันจะอยู่ในกฎหมายอาญา ผู้ได้รับผลร้ายจากการกระทำนั้น มันอยู่ในกฎหมายอาญา แต่ความเสียหายมาอยู่ในกฎหมายแพ่ง

ประธาน : อันนี้เราเคยคุยกันมาที่หนึ่งแล้วใช้ไหมครับผมจำได้ ผมยังติดใจคำว่า โดยไม่ล่าช้า ไม่ชักช้าหรือว่าโดยเร็ว

เลขานุการ : ท่านครับ ชักช้าจะมีปัญหา นะครับ ผมคิดว่าเขาต้อง take action ทันทีถ้าชักช้าก็จะมีปัญหาเท่านั้นครับ

ประธาน : ท่านอัครราชบัณฑิตใหม่ครับ ไม่ชักช้าดีกว่า ไม่ล่าช้ามันจะเข้ากันไหมครับ ไม่ล่าช้า ไม่ชักช้า ความหมายเหมือนกันแต่ว่ามันใช้คนละคำ

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : โดยเร็วก็ดีครับ ท่านบอกว่าควรปรับปรุงเพิ่มคำว่า โดยทันท่วงที่ไม่ชี้แจงช้า และท่านเสนอคำว่า โดยเร็ว ผมก็เห็นชอบ ท่านปรณยอมเปลี่ยนกลับมาแล้วนะครับเมื่อสักครู่

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เลขานุการ : ผมว่าคำนี้มันวลดีครับ เป็นของที่เขาไม่อยากจะอยู่แล้ว พอเราใส่ให้มันมันวลดูหน่อยมันน่าจะโอเค

ประธาน : เดียวโน้ตความหมายของท่านปรกติไว้ด้วยแล้วกันครับ โอเคครับ เราได้อยู่แล้ว องค์กรอัยการจะเอาใหม่ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในมาตรา ๒๔๕ ก็มีอยู่คนเดียวเพราะวันก่อนที่ประชุมเพิ่มในร่างมาตรา ๑๘๘ โดยเพิ่มข้อความต่อจาก และการดำเนินการอื่น โดยให้มีระบบเงินเดือนและค่าตอบแทนเป็นการเฉพาะตามความเหมาะสม อันนี้เมื่อเติมในมาตรา ๑๘๘ ทางอัยการเขาขอให้เติมเหมือนกันเพราะมันเป็นหลักการเดิม ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ที่เขาโยงเรื่องเงินเดือนค่าตอบแทนไป ๕ มาตราของศาลอันเดียวกัน พอเราเติมร่างมาตรา ๑๘๘ ตรงนี้ก็ควรจะต้องเติมให้เหมือนกัน เป็นหลักการของรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ แล้วทางสำนักงานก็ขอมาเหมือนกับทางสำนักงานศาลยุติธรรมเหมือนกัน ข้อความเหมือนกันนะครับ ที่ให้มีความเป็นอิสระแล้วก็ต่อโดยให้มี ใช้จ่ายจากร่างมาตรา ๑๘๘ คราวก่อน โดยให้มีนะครับ ขออนุญาตนิดหนึ่งครับ ที่นี้ในวรรคเดียวกัน ในวรรคสามประโยคแรกของมาตรา ๑๔๕ การงบประมาณและการดำเนินการอื่นในร่างมาตรา ๑๘๘ การงบประมาณและการดำเนินการอื่นเขาวรรคและ ของเราไม่วรรค เอาอย่างไรกันแน่ครับ เอาให้เหมือนกัน ใช้จ่ายอันเดียวกันแล้วอันหนึ่งวรรคอีกอันหนึ่งไม่วรรค

ประธาน : เอาตามที่ชอบ เอาตามที่สบายใจเลยครับ

นายอภิชาติ สุจริตานนท์ : ท่านประพันธ์ครับ ผมขออนุญาตท่านประธานครับ อย่างผู้พิพากษา เขาอยากให้มีอย่างนี้เหมือนกับในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ผู้พิพากษาไม่มีนะครับท่านประธาน ไม่ยอมเติมให้เลย

ประธาน : มาตรา ๑๘๘ ครับ

นายอภิชาติ สุจริตานนท์ : มีระบบเงินเดือนหรือครับ

ประธาน : เติมไปแล้วครับ ทางอัยการเขาก็ขอแบบเดียวกัน

นายอภิชาติ สุจริตานนท์ : ถ้ามีอย่างนี้ก็ถูกใจผู้พิพากษาคครับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ศิริรัตน์ ๗/๙

วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เลขานุการ : คือมีกำหนดแล้วครับ ยกเว้นคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประธาน : ถ้าไม่มีอะไรแล้วผมขออนุญาตปิดประชุมนะครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๒๕ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๒

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข